

U S T A W A

z dnia 27 października 2017 r.

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:

1) zasady:

- a) działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych,
- b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,
- c) ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów;

2) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;

3) tryb zatwierdzania taryf oraz organ regulacyjny i jego zadania.”;

2) w art. 18 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 3;”;

3) po art. 18d dodaje się art. 18da w brzmieniu:

„Art. 18da. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje organowi regulacyjnemu kopię ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia, jego

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

zmiany albo cofnięcia w terminie 7 dni od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna. Wraz z kopią ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia przekazuje się kopię wniosku, o którym mowa w art. 17.”;

4) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Rada gminy, na podstawie projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, przygotowuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz przekazuje go do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, zawiadamiając o tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

2. Organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy i wydaje, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, opinię nie później niż w terminie miesiąca od dnia doręczenia tego projektu.

3. Rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

4. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego.

5. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
- 4) warunki przyłączenia do sieci;
- 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;

8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;

9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

6. Rada gminy przekazuje wojewodzie uchwałę w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków wraz z opinią, o której mowa w ust. 2.”;

5) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy;”,

c) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustalenie kosztów związanych z działalnością inwestycyjną w poprzednich 3 latach obrachunkowych, z tym że jeżeli okres prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata obrachunkowe, ustalenie tych kosztów obejmuje okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności;”;

6) w art. 24 uchyla się ust. 1–5b i 7–13;

7) uchyla się art. 24a;

8) po art. 24a dodaje się art. 24b–24j w brzmieniu:

„Art. 24b. 1. Taryfa podlega zatwierdzeniu przez organ regulacyjny, z wyłączeniem taryfy zmienionej w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera określenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, gminy, na terenie której działa to przedsiębiorstwo, gminy, na terenie której ma obowiązywać taryfa, oraz okresu obowiązywania taryfy.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

- 1) projekt taryfy;
- 2) uzasadnienie.

5. W uzasadnieniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące:

- 1) zakresu świadczonych usług i lokalnych uwarunkowań ich świadczenia;
- 2) standardów jakościowych usług, w tym informację dotyczącą wpływu określonej taryfy na poprawę jakości usług;
- 3) spodziewanej poprawy jakości usług przy wprowadzeniu nowych metod alokacji kosztów;
- 4) zmian warunków ekonomicznych w czasie obowiązywania taryfy;
- 5) bilansowania ilościowego i jakościowego wód powierzchniowych i wód podziemnych.

6. Do uzasadnienia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się:

- 1) sprawozdania finansowe za ostatnie 3 lata obrotowe;
- 2) plan, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7;
- 3) informację o ilości zakupionej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wody i jej cenie lub informację o ilości ścieków wprowadzonych do urządzeń niebędących w posiadaniu tego przedsiębiorstwa i cenie za ich wprowadzenie – za ostatnie 3 lata obrotowe;
- 4) tabele będące szczegółową kalkulacją cen i stawek opłat, określające:
 - a) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej zaopatrzenia w wodę,
 - b) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej odprowadzania ścieków,
 - c) ustalenie poziomu niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego,

- d) alokację niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług w okresie obowiązywania nowych taryf,
- e) współczynniki alokacji w okresie obowiązywania nowych taryf rozumiane jako współczynniki określające procentowy udział w łącznych kosztach danego rodzaju kosztów związanych z określoną taryfową grupą odbiorców usług,
- f) kalkulację cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków metodą alokacji prostej,
- g) zestawienie przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług, z uwzględnieniem wielkości zużycia wody oraz cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w okresie obowiązywania nowych taryf,
- h) skutki finansowe zmiany cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków,
- i) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych na obszarze zlewni lub jej części.

7. Jeżeli okres powadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata, sprawozdania finansowe, o których mowa w ust. 6 pkt 1, oraz informacja, o której mowa w ust. 6 pkt 3, obejmują okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności.

Art. 24c. 1. Organ regulacyjny, w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2:

- 1) ocenia projekt taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, oraz uzasadnienie, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, pod względem zgodności z:
 - a) przepisami ustawy,
 - b) przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

2) analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

2. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest pozytywny, organ regulacyjny zatwierdza taryfę w drodze decyzji.

3. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny, organ regulacyjny odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakłada obowiązek w tej decyzji, w terminie w niej określonym, na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.

4. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny z powodu warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, wskazujących na konieczność obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w projekcie taryfy, a przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie przedłożyło w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3, poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, organ regulacyjny określa, w drodze decyzji, tymczasową taryfę, biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz zapewniając pokrycie uzasadnionych kosztów tego przedsiębiorstwa.

5. Określenie tymczasowej taryfy nie zwalnia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego z obowiązku przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, wraz z poprawionym uzasadnieniem, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2.

6. Stronami postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 2-4, są przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-

kanalizacyjne jest gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, stroną postępowania jest wyłącznie to przedsiębiorstwo.

7. Tymczasową taryfę stosuje się do czasu wejścia w życie taryfy zatwierdzonej zgodnie z ust. 2.

Art. 24d. 1. Za wydanie decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ponosi opłatę w wysokości 500 zł. Wpływy z tej opłaty stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy organu regulacyjnego, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2, stała się ostateczna.

3. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, podlega z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” za rok poprzedni.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 1 sierpnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 1, na rok następny.

Art. 24e. 1. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 4, stała się ostateczna, organ regulacyjny ogłasza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na swojej stronie internetowej lub udostępnia ją w punktach obsługi klientów.

Art. 24f. 1. Zatwierdzona taryfa oraz tymczasowa taryfa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w art. 24e ust. 1.

2. Jeżeli organ regulacyjny nie wyda decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 3, w terminie, o którym mowa w art. 24c ust. 1, taryfa wchodzi w życie po

upływie 120 dni od dnia doręczenia jej projektu organowi regulacyjnemu wraz z wnioskiem o zatwierdzenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, taryfę ogłasza na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w punktach obsługi klientów przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.

Art. 24g. Dotychczasową taryfę stosuje się do dnia wejścia w życie nowej taryfy albo tymczasowej taryfy.

Art. 24h. 1. W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków ceny i stawki opłat wskazane w taryfie mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.

2. W przypadku zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1, taryfa ta wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. Przepisy art. 24e stosuje się odpowiednio do ogłaszania taryfy, o której mowa w ust. 1.

Art. 24i. 1. W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat zatwierdzone przez organ regulacyjny, w drodze decyzji, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

2. Organ regulacyjny wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na wniosek właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. Podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, organ regulacyjny:

- 1) doręcza tę decyzję przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu oraz właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta);
- 2) ogłasza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

5. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza ceny i stawki opłat na swojej stronie internetowej lub udostępnia je w punktach obsługi klientów w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Ceny i stawki opłat wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

Art. 24j. 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wnioski o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy. Przepisy art. 24b–24e i art. 24f ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. W decyzji zatwierdzającej taryfę orzeka się o skróceniu czasu obowiązywania dotychczasowej taryfy.”;

- 9) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2, kierując się potrzebą ujednoczenia oraz usprawnienia procesu zatwierdzania taryfy.”;

- 10) po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Organ regulacyjny

Art. 27a. 1. Organem regulacyjnym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Właściwość miejscowa organu regulacyjnego odpowiada umiejscowieniu siedzib regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz zasadniczemu trójstopniowemu podziałowi terytorialnemu państwa.

3. Do zadań organu regulacyjnego należy:

- 1) opiniowanie projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) zatwierdzanie taryf;
- 3) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług;
- 4) wymierzanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 29;
- 5) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności obliczanie średnich cen dostaw wody i odbioru ścieków i publikowanie informacji o tych cenach;
- 6) sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Zadania organu regulacyjnego nie wyłączają uprawnień innych organów wynikających z przepisów odrębnych.

5. Organ regulacyjny prowadzi punkty informacyjne dla odbiorców usług.

Art. 27b. 1. W celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie zakresu informacji lub dokumentów;
- 2) wskazanie celu wezwania;
- 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji lub dokumentów oraz za przekazanie informacji lub dokumentów nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 27c. 1. Do postępowania przed organem regulacyjnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

2. Organem wyższego stopnia w sprawach decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy w stosunku do organu regulacyjnego jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1.

Art. 27d. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawach z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności wykonywania zadań określonych w przepisach ustawy.

Rozdział 5b

Rozstrzyganie sporów pomiędzy przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług

Art. 27e. 1. W sprawach spornych dotyczących:

- 1) odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,
 - 2) odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego, lub odmowy przyłączenia do sieci nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci
- na wniosek strony rozstrzyga organ regulacyjny w drodze decyzji.

2. Rozstrzygnięcie organu regulacyjnego, o którym mowa w ust. 1, może polegać na nakazaniu przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu:

- 1) zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków;
- 2) przywrócenia dostawy wody;
- 3) otwarcia przyłącza kanalizacyjnego;
- 4) przyłączenia do sieci.

3. Na wniosek jednej ze stron organ regulacyjny może określić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, warunki zaopatrzenia w wodę lub odprowadzania ścieków, lub przyłączenia do sieci do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 27f. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.²⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego.

3. Do postanowień, o których mowa w art. 27e ust. 3, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”;

11) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Karze pieniężnej podlega, kto stosuje taryfy:

- 1) nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1;
- 2) zawyżając ceny lub stawki opłat.

2. Tej samej karze podlega, kto zawyża ceny i stawki zatwierdzone zgodnie z art. 24i ust. 1.

3. Karze pieniężnej podlega, kto nie przekazał informacji lub dokumentów na wezwanie organu regulacyjnego, o którym mowa w art. 27b ust. 1, lub przekazał nieprawdziwe albo wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty.

4. Kary pieniężne wymierza organ regulacyjny w drodze decyzji.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który uiszcza się karę pieniężną.

6. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w:

- 1) ust. 1 i 2 – nie może przekroczyć 15% przychodu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;
- 2) ust. 3 – nie może przekroczyć 100 000 zł.

7. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 i 2, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami zmniejszonej o podatki.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727, 1883 i ...

8. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne organ regulacyjny może nałożyć karę pieniężną na osobę sprawującą funkcję kierownika przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, z tym że wysokość tej kary pieniężnej nie może przekroczyć 300% jego miesięcznego wynagrodzenia. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Kary pieniężne uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.

10. Kary pieniężne nieuiszczone w terminie podlegają przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201 i 1475).

11. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4, jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.³⁾) w części pierwszej w księdze pierwszej w tytule VII dodaje się dział IVf w brzmieniu:

„DZIAŁ IVf

Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego

Art. 479⁷⁹. Sąd Okręgowy w Warszawie – sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest właściwy w sprawach:

- 1) odwołań od decyzji, o których mowa w art. 27e ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i ...), organu regulacyjnego, o którym mowa w art. 27a ust. 1 tej ustawy, zwanego w przepisach niniejszego działu „organem regulacyjnym”;
- 2) zażaleń na postanowienia organu regulacyjnego, o których mowa w art. 27e ust. 3 ustawy, o której mowa w pkt 1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596, 1727 i 1883.

Art. 479⁸⁰. § 1. Odwołanie od decyzji organu regulacyjnego wnosi się, za jego pośrednictwem, do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.

Art. 479⁸¹. § 1. Organ regulacyjny niezwłocznie przekazuje odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu.

§ 2. Jeżeli organ regulacyjny uwzględni odwołanie w całości, może – nie przekazując akt sądowi – wydać nową decyzję, w której uchyla lub zmienia swoją decyzję, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

Art. 479⁸². Odwołanie od decyzji organu regulacyjnego powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479⁸³. W sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego stronami są także organ regulacyjny oraz podmioty będące stroną w postępowaniu przed tym organem.

Art. 479⁸⁴. Pełnomocnikiem organu regulacyjnego może być pracownik Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie lub pracownik regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Art. 479⁸⁵. W razie wniesienia odwołania od decyzji organu regulacyjnego sąd ochrony konkurencji i konsumentów może na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Art. 479⁸⁶. § 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji organu regulacyjnego, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania sąd ochrony konkurencji i konsumentów uchyla albo zmienia w całości lub w części zaskarżoną decyzję i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479⁸⁷. § 1. Zażalenie na postanowienie organu regulacyjnego wnosi się do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

§ 2. Przepisy art. 479^{31a} § 4 i 5 i art. 479⁸⁰–479⁸⁶ stosuje się odpowiednio do zażaleń na postanowienia organu regulacyjnego.

Art. 479⁸⁸. Skarga kasacyjna od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888, 1086, 1566 i 1909) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9a w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) infrastruktury komunalnej, z wyjątkiem określenia zasad i warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków;”;
- 2) w art. 11 w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) określenia zasad i warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 oraz z 2017 r. poz. 85 i 1557) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w ust. 2 pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9) odwołanie od decyzji oraz zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz organu regulacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i ...).”;
- 2) w art. 32 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3. Opłatę stałą w kwocie 100 złotych pobiera się od odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego oraz organu regulacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym

zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, a także od apelacji, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w takiej sprawie.

4. Opłatę stałą w kwocie 50 złotych pobiera się od zażalenia na postanowienie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego oraz organu regulacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 240:
 - a) w ust. 3 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) pełnią funkcję organu regulacyjnego, o którym mowa w art. 27a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, 1566 i ...).”;
 - b) w ust. 6 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) inną działalność związaną z gospodarką wodną, z wyłączeniem działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.”;
- 2) w art. 490:
 - a) uchyla się pkt 1,
 - b) w pkt 3 w lit. a uchyla się tiret drugie;
- 3) w art. 524 w pkt 2 w lit. a w tiret drugim w art. 286 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza oraz składowania odpadów;”;
- 4) w art. 566 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34g, art. 38a ust. 1, 3 i 7, art. 38l ust. 2, art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, art. 45 ust. 2, art. 45a ust. 1, art. 50 ust. 1 i 3, art. 57 ust. 2, art. 64 ust. 2d, art. 66 ust. 1, art. 66a ust. 4, art. 78 ust. 3, art. 88j ust. 1, art. 88n ust. 3c, art. 95 ust. 3, art. 111 ust. 2, art. 121, art. 132 ust. 10 oraz art. 155b ust. 1 ustawy uchylanej w art. 573 zachowują moc do dnia wejścia w

życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 48 ust. 1, art. 49, art. 51 ust. 4, art. 53 ust. 1 i 4, art. 74 ust. 1, art. 99 ust. 1 i 2, art. 100 ust. 1, art. 114, art. 126, art. 174 ust. 1, art. 178 ust. 2, art. 189 ust. 9, art. 193 ust. 3, art. 194 ust. 7, art. 210 ust. 1, art. 251 ust. 6, art. 322 ust. 1, art. 350 ust. 1, art. 387 ust. 3 oraz art. 413 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane.”.

Art. 6. 1. Do spraw, w których postępowanie wszczęto przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, dokumentację dotyczącą postępowań o zatwierdzenie taryfy w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Organ regulacyjny, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wzywa przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, którego dotyczy postępowanie o zatwierdzenie taryfy, do przedłożenia, w terminie nie krótszym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania, dokumentacji spełniającej wymogi określone w ustawie zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku postępowań o zatwierdzenie taryfy wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia wejścia w życie taryfy albo cen i stawek zgodnie z przepisami ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się ostatnio obowiązujące taryfy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, termin, o którym mowa w art. 24c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 90 dni od dnia otrzymania dokumentacji przez organ regulacyjny, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 7. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, kopie aktualnych decyzji o udzieleniu zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne opracowują i przedstawiają radom gmin projekty regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

2. W terminie 2 miesięcy od dnia przedstawienia przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne projektów regulaminów, o których mowa w ust. 1, rady gmin po dokonaniu ich analizy przekazują do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, projekt nowego regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. W terminie 3 miesięcy od dnia przekazania organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, projektu regulaminu, o którym mowa w ust. 2, do zaopiniowania organ regulacyjny przedstawia opinię na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W przypadku niewydania opinii w terminie określonym w ust. 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 36–38 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

5. Dotychczasowe regulaminy dostarczania wody i odprowadzania ścieków obowiązują do dnia wejścia w życie nowych regulaminów.

6. Ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy zgodnie z art. 24a ustawy zmienianej w art. 1 obowiązują do dnia wejścia w życie nowych cen i stawek opłat.

Art. 9. 1. Taryfy obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc przez okres 180 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 90 dni przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1.

3. Jeżeli rada gminy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie podjęła uchwały w terminie, o którym mowa w art. 24 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, i nie upłynął termin 70 dni, o którym mowa w art. 24 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1 – przyjmuje się że taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzą w życie z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się.

Art. 10. Zmiana stawki opłaty, o której mowa w art. 24d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, następuje po raz pierwszy na rok 2019.

Art. 11. W przypadku wniosków, o których mowa w art. 24b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych w okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2018 r., termin, o którym mowa w art. 24c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wynosi 90 dni od dnia otrzymania wniosku przez organ regulacyjny, o którym mowa w art. 27a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 12. 1. Do dnia 31 grudnia 2017 r. zadania organu regulacyjnego, o których mowa w przepisach niniejszej ustawy, wykonuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

2. Z dniem 1 stycznia 2018 r. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie albo właściwi dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wstępują zgodnie ze swoją właściwością w miejsce Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed tym dniem. Wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy złożone do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej i nierozpatrzone przed dniem 1 stycznia 2018 r. rozpatruje Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Art. 13. Do dnia 31 grudnia 2017 r. wpływy z opłaty, o której mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 8 w zakresie art. 24c ust. 1 pkt 1 lit. b, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

MARSZAŁEK SEJMU

(-) Marek Kuchciński

UZASADNIENIE

Funkcjonujące rozwiązania w zakresie sposobu sprawowania nadzoru nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz regulowania tej działalności nie pozwalają na wystarczająco efektywny nadzór nad realizacją zadań przez podmioty świadczące usługi wodociągowo-kanalizacyjne.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 i 1566) zarówno realizacja zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, jak i nadzór nad wykonaniem tych zadań znajdują się w kompetencjach gminy. Tym samym niejednokrotnie jednostka samorządu terytorialnego pełni jednocześnie funkcję właściciela przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego, organu nadzoru nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a także przedstawiciela odbiorców usług. Rozwiązanie to prowadzić może do nieuzasadnionego wzrostu cen usług wodociągowo-kanalizacyjnych oraz wystąpienia konfliktu interesów pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego, przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. W związku z powyższym istnieje potrzeba większej standaryzacji usług w sektorze zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w szczególności dotyczących efektywnego trybu i mechanizmu regulacyjnego dotyczącego ustanawiania cen i opłat za świadczenie usług oraz jednolitych warunków prowadzenia działalności w tym zakresie.

Na problem niewłaściwego ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków niejednokrotnie zwracała uwagę także w informacji o wynikach kontroli Najwyższa Izba Kontroli (w szczególności „Realizacja zbiorowego zaopatrzenia w wodę mieszkańców gmin województwa lubuskiego”, znak: LZG.410.005.2015, Nr ewid. 22/2016/P/15/110/LZG, „Kształtowanie cen usług za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków”, znak: LSZ/430/002/2017, Nr ewid. 20/2016/P/15/101/LSZ).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw ma na celu wyeliminowanie problemów związanych z niewłaściwym funkcjonowaniem rynku usług dotyczących zbiorowego

zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Regulacje projektu ustawy zmierzać będą do prawnego zabezpieczenia interesu odbiorców usług przez ustanowienie niezależnego i specjalistycznego organu regulacyjnego, który sprawować będzie dodatkowy nadzór nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Sprawowanie kompetencji regulacyjnych w odniesieniu do zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków polegać będzie w szczególności na opiniowaniu przez organ regulacyjny projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy oraz przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. poz.1566) oraz zatwierdzaniu taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Kompetencje organu regulacyjnego obejmować będą także rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi i odbiorcami usług oraz wymierzanie kar pieniężnych w przypadku nieprzestrzegania obowiązku zatwierdzania taryf przez organ regulacyjny lub stosowania zatwierdzonych taryf zawyżając ceny lub stawki opłat.

Aktualny model regulacji rynku świadczenia usług wodociągowo-kanalizacyjnych nie zapewnia obiektywnego i niezależnego nadzoru w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zgodnie z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków regulacja rynku została powierzona gminie i jest oparta na podziale kompetencji pomiędzy wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i radę gminy. Regulacje ww. ustawy przypisują jednostkom samorządu terytorialnego szereg zadań, do których w szczególności należy zaliczyć zatwierdzanie taryf.

W obowiązującym stanie prawnym gmina zatwierdza taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na podstawie przekazanego przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wniosku o zatwierdzenie taryfy. Przy czym należy podkreślić, że usługi dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków świadczone są przede wszystkim przez zakłady budżetowe lub przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne funkcjonujące w formach spółek prawa handlowego, w których gmina jest większościami bądź wyłącznym właścicielem. W konsekwencji ta sytuacja może prowadzić do nieuzasadnionego wzrostu cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe

odprowadzanie ścieków. Ponadto jednostki samorządu terytorialnego, mimo dostępnych narzędzi kontrolnych, w szczególności w postaci prawa do weryfikacji wniosków taryfowych, często nie wykorzystują swoich uprawnień, a tym samym nie chronią w wystarczającym stopniu odbiorców usług przed systematycznym wzrostem cen.

Zastrzeżenia mogą budzić również regulacje w zakresie procedury uchwalania regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Na gruncie aktualnych rozwiązań prawnych rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Brak dostatecznej docieklivosti i determinacji w kontroli przedmiotowych projektów regulaminów przez radę gminy, a także niezajomość przez radnych materii prawnej w tym zakresie powoduje, że uchwalane regulaminy mogą być sprzeczne z obowiązującymi przepisami.

Kwestię problematyczną stanowią ponadto kompetencje w zakresie rozwiązywania sporów pomiędzy przedsiębiorcami wodociągowo – kanalizacyjnymi a odbiorcami usług. Szeroki zakres zadań w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przypisany organowi gminy stanowić może przyczynę wystąpienia konfliktu interesów pomiędzy stronami: gmina - przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne - odbiorca usługi.

W związku z powyższym, wadą funkcjonującego modelu rynku wodno-ściekowego jest w szczególności brak możliwości udziału zewnętrznego, wyspecjalizowanego i niezależnego organu regulacyjnego w obszarze zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w szczególności dotyczących weryfikacji i oceny zasadności taryf oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, jak również rozstrzygania sporów pomiędzy podmiotami świadczącymi usługi wodociągowo – kanalizacyjne i odbiorcami tych usług.

Stosownie do regulacji projektu ustawy, organowi regulacyjnemu zostanie przekazana część instrumentów prawnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które aktualnie należą do kompetencji gminy.

Projektowana ustawa przewiduje powierzenie funkcji organu regulacyjnego w sprawach realizacji zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego

Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. W związku z powyższym dyrektorowi regionalnego zarządu Państwowego Gospodarstwa wodnego Wody Polskie powierzona zostanie funkcja organu regulacyjnego. Powołanie dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przewiduje ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne. Właściwość miejscowa dyrektorów RZGW w sprawach z zakresu zbiorowego zaopatrzenia

w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zostanie określona w akcie wykonawczym do przedmiotowego projektu zgodnie z koniecznością zapewnienia skuteczności wykonywania zadań określonych w przepisach projektu ustawy.

Najważniejsze uprawnienia regulacyjne dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dotyczą opiniowania projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz zatwierdzania taryf. Odnosnie do kompetencji organu regulacyjnego w zakresie opiniowania regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zaproponowana regulacja ma na celu uzyskanie stanowiska organu wyspecjalizowanego w sprawach wodociągowo-kanalizacyjnych w przedmiocie zgodności postanowień projektu regulaminu z przepisami o zbiorowym dostarczaniu wody i odprowadzaniu ścieków. Jednocześnie należy podkreślić, że po przyjęciu przez radę gminy, regulamin ten pozostanie aktem prawa miejscowego.

Rolą organu regulacyjnego będzie zapewnienie weryfikacji i zatwierdzanie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków pod kątem ich zgodności z przepisami prawa, mając na względzie w szczególności ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

Za wydanie decyzji dotyczącej zatwierdzenia taryf przez organ regulacyjny przepisy projektu ustawy przewidują uiszczanie opłaty przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Wysokość opłaty stanowi dwukrotność opłaty za wydanie pozwolenia wodnoprawnego, określonej w przepisach art. 398 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, która została następnie zaokrąglona do pełnych 100 zł. Opłata ma na celu pokrycie części kosztów wydatków ponoszonych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, której jako osobie prawnej, w rozumieniu art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), wyspecjalizowanej w gospodarce wodnej

powierzone zostaną kompetencje w zakresie obsługi systemu wniosków składanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

Przepisy projektu ustawy wprowadzają zmiany w okresie obowiązywania taryf. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określać będzie taryfę na okres 3 lat. Dotychczas taryfy obowiązywały przez okres 1 roku. Wydłużenie okresu obowiązywania taryf ma na celu w szczególności możliwość bilansowania dostępnych zasobów wodnych w okresie dłuższym niż 1 rok z uwagi na możliwość wystąpienia zjawisk ekstremalnych (np. suszy) oraz wyceny dostępności tego zasobu, a tym samym pewności tej wyceny dla odbiorców usług wodnych, a co za tym idzie odbiorców usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Ponadto 3-letni okres obowiązywania taryf spowoduje, że corocznie przedsiębiorstwa nie będą musiały angażować się w wyznaczenie wielkości taryfy, a organ regulacyjny w jej weryfikację.

Ponadto w zakresie kompetencji dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przepisy projektu przewidują zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w tym w szczególności publikowanie informacji o średnich cenach dostawy wody i odbioru ścieków, sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz prowadzenie punktów informacyjnych dla odbiorców usług.

Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie organem właściwym w zakresie rozstrzygania sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług, w szczególności dotyczących odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego lub odmowy przyłączenia nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci. Zgodnie z regulacjami projektu od decyzji organu regulacyjnego w przedmiocie ww. spraw spornych przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Przyznanie uprawnień regulacyjnych Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków nie

będzie stać w sprzeczności z wyrażoną w art. 7 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków zasadą, iż powyższa działalność stanowi zadanie własne gminy. Należy zaznaczyć, że zasadnicza część zadań i uprawnień gminy w ramach funkcjonowania ww. ustawy zostanie w nowym systemie utrzymana. Dotyczy to w szczególności wydawania zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, przygotowania i uchwalania regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków, uchwalania planu i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, publikacji taryf. Projekt nie pozbawia również gmin władztwa nad przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi wykonującymi zadania na ww. rynku na podstawie ww. ustawy – w przypadku, gdy zadania te zostały powierzone spółkom komunalnym.

Powierzenie organowi regulacyjnemu kompetencji w zakresie zatwierdzania taryf czy też rozstrzygania w określonym zakresie sporów pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a użytkownikiem końcowym z pewnością nie wypacza ww. zawartej w art. 7 zasady, a jest jednocześnie uzasadnione w kontekście dotychczasowych doświadczeń z funkcjonowania rynku, którego obejmą projektowane zmiany. Analiza tego rynku wykazała, że obecny system, w którym gmina skupia całość uprawnień w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, w niewystarczający sposób chroni użytkowników końcowych (a więc w znaczącym stopniu konsumentów). Przyczyną takiego stanu jest w szczególności brak adekwatnej pieczy nad działaniami przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, wynikający ze skupienia w ramach jednego organu zbyt dużej liczby uprawnień w odniesieniu do ww. rynku (gmina jako właściciel i jednocześnie jako organ regulacyjny).

Projekt modyfikuje zakres zadań gminy w odniesieniu do zbiorowego zaopatrywania w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków jedynie w ograniczonym stopniu. Projekt w istocie odbiera uprawnienie władcze jednostkom samorządu terytorialnego tylko w odniesieniu do zatwierdzania taryf – jednak należy podkreślić, że już w obecnym stanie prawnym jednostki samorządu terytorialnego nie mają nieograniczonej władzy w zakresie kształtowania taryf. Uchwały rady gminy w sprawie zatwierdzenia taryf podlegają kontroli (w ramach nadzoru administracyjnego), jak również mogą być przedmiotem skargi do sądu administracyjnego. Dodatkowo Prezes UOKiK może zgodnie z kompetencjami (ex post) wszczynać i prowadzić postępowania w sprawach praktyk ograniczających konkurencję lub praktyk naruszających

zbiorowe interesy konsumentów w związku z praktykami stosowanymi przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, bądź jednostki samorządu terytorialnego. Podkreślić jednak należy, że powyższe uprawnienia w niewystarczający sposób chronią użytkowników końcowych, dlatego też konieczne jest powierzenie Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie funkcji organu regulacyjnego, organu działającego ex ante, którego zadaniem będzie w szczególności zatwierdzanie taryf.

Stanowisko, iż zastrzeżenie do właściwości gminy określonego rodzaju zadania z zakresu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty jako zadania własnego, nie przesądza automatycznie, że gmina taka ma wyłączność i dowolność w kształtowaniu cen za wykonywanie tych zadań pojawia się także w orzecznictwie sądów administracyjnych w szczególności w wyroku WSA w Poznaniu, wyrok z 16.10.2013 r., IV SA Po 509/13 („...sam fakt, że sprawy kanalizacji należą do zadań własnych gminy nie powoduje, że do kompetencji organu stanowiącego gminy należy wprowadzanie opłat za podłączenie do sieci podmiotów chcących z niej korzystać”).

Należy także zauważyć, że przedstawiony w projekcie model zatwierdzania taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków przez niezależny od organów jednostek samorządu terytorialnego organ regulacyjny, powiela rozwiązania zawarte w Prawie energetycznym w odniesieniu do rynku dostarczania energii cieplnej. Zgodnie z art. 7 pkt 3 do zadań własnych gminy należą w szczególności sprawy zaopatrzenia w energię cieplną. Zadania te realizowane są przez gminę poprzez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury, odpowiednie działania planistyczne, itp. Natomiast kwestia zatwierdzania taryf należy zgodnie z ustawą – Prawo energetyczne, niezależnie od ww. działalności gminy, do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i nie jest kwestionowana pod kątem zgodności z art. 166 Konstytucji czy przepisów ustawy o samorządzie gminnym.

Projekt zakłada wprowadzenie zmian w następujących ustawach:

- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. poz.1566),
- ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.)

- ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 623 oraz z 2017 r. poz. 85).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Szczegółowe informacje na temat skutków finansowych oraz społeczno-gospodarczych projektu ustawy zostały opisane w Ocenie Skutków Regulacji. Ponadto w Ocenie Skutków Regulacji wskazano źródła finansowania projektowanych regulacji.

Do dnia 31 grudnia 2017 r. zadania organu regulacyjnego, o których mowa przepisach niniejszej ustawy, będzie wykonywał Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. Do dnia 31 grudnia 2017 r. wpływy z opłaty za zatwierdzenie taryfy, będą stanowić dochód budżetu państwa.

Ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa, Ministerstwo Środowiska - współpraca</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Kazimierz Smoliński – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Andrzej Wojtczak Naczelnik Wydziału w Departamencie Mieszkalnictwa tel. 22 522 53 07, e-mail: andrzej.wojtczak@mib.gov.pl Jolanta Kolasieńska główny specjalista w Departamencie Mieszkalnictwa Tel. 22 52253 11, e-mail: jolanta.kolasinska@mib.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 19.09.2017 r.</p> <p>Źródło: Decyzja PRM/RM</p> <p>Nr w wykazie prac UD264</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Funkcjonujące rozwiązania w zakresie sposób sprawowania nadzoru nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków nie pozwalają na wystarczająco efektywny nadzór nad realizacją zadań przez podmioty świadczące usługi wodociągowo-kanalizacyjne. Stosownie do postanowień ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328, z późn. zm.) zarówno realizacja zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, jak i nadzór nad wykonaniem tych zadań znajdują się w kompetencjach gminy. Tym samym niejednokrotnie jednostka samorządu terytorialnego pełni jednocześnie funkcję właściciela przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego, organu nadzoru nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a także przedstawiciela odbiorców usług. Rozwiązanie to prowadzić może do nieuzasadnionego wzrostu cen usług wodociągowo-kanalizacyjnych oraz wystąpienia konfliktu interesów pomiędzy jednostką samorządu terytorialnego, przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Ponadto na problem niewłaściwego ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków niejednokrotnie zwracała uwagę także w informacji o wynikach kontroli Najwyższa Izba Kontroli (w szczególności „Realizacja zbiorowego zaopatrzenia w wodę mieszkańców gmin województwa lubuskiego”, znak: LZG.410.005.2015 Nr ewid. 22/2016/P/15/110/LZG, „Kształtowanie cen usług za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków”, znak: LSZ/430/002/2017, Nr ewid. 20/2016/P/15/101/LSZ).

Aktualny model regulacji rynku świadczenia usług wodociągowo-kanalizacyjnych nie zapewnia obiektywnego i niezależnego nadzoru w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków regulacja rynku została powierzona gminie i jest oparta na podziale kompetencji pomiędzy wójta (burmistrza, prezydenta miasta) i radę gminy. Regulacje ww. ustawy przypisują jednostkom samorządu terytorialnego szereg zadań, do których w szczególności należy zatwierdzanie taryf. W aktualnym stanie prawnym gmina samodzielnie ustala taryfę wyłącznie na podstawie przekazanego przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wniosku o zatwierdzenie taryfy. Przy czym należy podkreślić, że w wielu przypadkach usługi dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków świadczone są przez zakłady budżetowe lub przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne funkcjonujące w formach spółek prawa handlowego, w których gmina jest większościovym bądź wyłącznym właścicielem. W konsekwencji ta sytuacja może prowadzić do nieuzasadnionego wzrostu cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Ponadto jednostki samorządu terytorialnego, mimo dostępnych narzędzi kontrolnych, w szczególności w postaci prawa do weryfikacji wniosków taryfowych, często nie wykorzystują swoich uprawnień, a tym samym nie chronią w wystarczającym stopniu odbiorców usług przed systematycznym wzrostem cen.

Zastrzeżenia mogą budzić również regulacje w zakresie procedury uchwalania regulaminu dostarczania

wody i odprowadzania ścieków. Na gruncie aktualnych regulacji prawnych rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Ponadto brak dostatecznej dociekliwości i determinacji w kontroli przedmiotowych projektów regulaminów przez radę gminy, a także niezajomość przez radnych materii prawnej w tym zakresie powodują, że uchwalane regulaminy mogą być sprzeczne z obowiązującymi przepisami.

Kwestię problematyczną stanowią również kompetencje w zakresie rozwiązywania sporów pomiędzy przedsiębiorcami wodociągowo – kanalizacyjnymi a odbiorcami usług. Szeroki zakres zadań w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków przypisany organowi gminy stanowić może przyczynę wystąpienia konfliktu interesów pomiędzy stronami: gmina - przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne - odbiorca usługi.

W związku z powyższym, wadą funkcjonującego modelu rynku wodno-ściekowego jest w szczególności brak możliwości udziału zewnętrznego, wyspecjalizowanego i niezależnego organu nadzoru w obszarze zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w szczególności dotyczących weryfikacji i oceny zasadności taryf oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, jak również rozstrzygania sporów pomiędzy podmiotami świadczącymi usługi wodociągowo – kanalizacyjne i odbiorcami tych usług.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze problematykę opisaną w pkt. 1 OSR istnieje potrzeba większej standaryzacji usług w sektorze zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w szczególności dotyczących efektywnego nadzoru nad ustanawianiem cen i opłat za świadczenie usług oraz jednolitych warunków prowadzenia działalności w tym zakresie.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw ma na celu wyeliminowanie problemów związanych z niewłaściwym funkcjonowaniem rynku usług dotyczących zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Regulacje projektu ustawy zmierzać będą do prawnego zabezpieczenia interesu odbiorców usług przez ustanowienie niezależnego i specjalistycznego organu w zakresie dodatkowego nadzoru nad realizacją zadań w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Sprawowanie dodatkowego nadzoru nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków realizowane będzie w szczególności poprzez opiniowanie przez organ regulacyjny projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz zatwierdzanie taryf. Kompetencje organu regulacyjnego obejmować będą także rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi i odbiorcami usług oraz wymierzanie kar pieniężnych w przypadku nieprzestrzegania obowiązku zatwierdzania taryf przez organ regulacyjny lub stosowania zatwierdzonych taryf zawyżając ceny lub stawki opłat.

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne przewiduje powołanie państwowej osoby prawnej Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Ma ona wykonywać zadania realizowane dotychczas przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej oraz związane z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, a także inwestycjami w gospodarce wodnej - zadania właściwe obecnie dla marszałków województw i starostów. Powołanie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie stwarza możliwość przekazania temu organowi kompetencji dodatkowego nadzoru w zakresie świadczenia usług w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – organu regulacyjnego, na gruncie ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Optymalnym wzorcem dla konstrukcji uprawnień tworzonego organu wydają się być przy tym kompetencje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w odniesieniu do rynku energii cieplnej.

Spośród wymienionych w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, należących do struktur Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami, planuje się, iż funkcje organu regulacyjnego powinny zostać powierzone dyrektorom regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

Planuje się, że dyrektorzy regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zostaną wyposażeni w następujące kompetencje:

- 1) opiniowanie projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) zatwierdzanie taryf;
- 3) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług;
- 4) wymierzanie kar pieniężnych, którym podlega podmiot stosujący taryfy nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia lub zawyżając ceny lub stawki opłat zatwierdzone;
- 5) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności obliczanie i publikowanie informacji o średnich cenach dostawy wody i odbioru ścieków;
- 6) sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków,
- 7) prowadzenie punktu informacyjnego dla odbiorców usług.

Organowi regulacyjnemu zostanie przekazana część instrumentów nadzorczych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, które aktualnie należą do kompetencji gminy. Projektowana ustawa przewiduje powierzenie funkcji organu regulacyjnego w sprawach realizacji zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Powołanie dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przewiduje ustawa – Prawo wodne. Właściwość miejscowa dyrektorów regionalnego zarządu gospodarki wodnej w sprawach z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zostanie określona w akcie wykonawczym do przedmiotowego projektu zgodnie z koniecznością zapewnienia skuteczności wykonywania zadań określonych w przepisach projektu ustawy. Podstawę założeń dla konstrukcji uprawnień organu regulacyjnego stanowiły funkcjonujące i sprawdzone rozwiązania sposobu sprawowania nadzoru w odniesieniu do rynku energii cieplnej. Należy podkreślić, że przepisy projektu ustawy zakładają, że do dnia 31 grudnia 2017 r. zadania organu regulacyjnego wykonywać będzie Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Najważniejsze uprawnienia nadzorcze dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie dotyczą opiniowania projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz zatwierdzania taryf. Odnośnie do kompetencji organu regulacyjnego w zakresie opiniowania regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zaproponowana regulacja ma na celu uzyskanie stanowiska organu wyspecjalizowanego w sprawach wodociągowo-kanalizacyjnych w przedmiocie zgodności postanowień projektu regulaminu z przepisami ustawy o zbiorowym dostarczaniu wody i odprowadzaniu ścieków. Jednocześnie należy podkreślić, że po przyjęciu przez radę gminy, regulamin ten pozostanie aktem prawa miejscowego.

Rolą organu regulacyjnego będzie zapewnienie weryfikacji i zatwierdzanie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków pod kątem ich zgodności z przepisami prawa, mając na względzie w szczególności ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. Za wydanie decyzji dotyczącej zatwierdzenia taryf przez organ regulacyjny przepisy projektu ustawy przewidują uiszczanie opłaty przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, zdefiniowane zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Wysokość opłaty stanowi dwukrotność opłaty za wydanie pozwolenia wodnoprawnego, określonej w przepisach art. 398 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, która została następnie zaokrąglona do pełnych 100 zł. Opłata ma na celu pokrycie części kosztów wydatków ponoszonych przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, której jako osobie prawnej, w rozumieniu art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.), wyspecjalizowanej w gospodarce wodnej powierzone zostaną kompetencje w zakresie obsługi systemu wniosków składanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne. Przepisy projektu ustawy wprowadzają zmiany w okresie obowiązywania taryf. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określać będzie taryfę na okres 3 lat. Dotychczas taryfy obowiązywały przez okres 1 roku. Wydłużenie okresu obowiązywania taryf ma na celu w szczególności możliwość bilansowania dostępnych zasobów wodnych w okresie dłuższym niż 1 rok z uwagi na możliwość wystąpienia zjawisk ekstremalnych (np. suszy) oraz wyceny dostępności tego zasobu, a tym samym pewności tej wyceny dla odbiorców usług wodnych, a co za tym idzie odbiorców usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Ponadto 3-letni okres obowiązywania taryf spowoduje, że co rocznie przedsiębiorstwa nie będą musiały angażować się w wyznaczenie wielkości taryfy, a organ regulacyjny w jej weryfikację.

Ponadto w zakresie kompetencji dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przepisy projektu ustawy przewidują zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w tym w szczególności obliczanie i publikowanie informacji o średnich cenach dostawy wody i odbioru ścieków oraz sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie będzie organem właściwym w zakresie rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług, w szczególności dotyczących odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego lub odmowy przyłączenia nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci. Zgodnie z regulacjami projektu od decyzji organu regulacyjnego w przedmiocie ww. spraw spornych przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Jak wynika z opublikowanego przez UOKiK raportu pn. *Kierunki ochrony konkurencji i konsumentów w sektorze wodociągowo-kanalizacyjnym* - raport UOKiK dostępny na stronie: https://www.uokik.gov.pl/analizy_rynk2.php?pytanie=1545#faq1545 - Polska należy do nielicznych krajów europejskich, w których brak jest niezależnej instytucji regulującej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne pod kątem ekonomicznym. W większości z nich stosowana jest bezpośrednia regulacja taryfowa, która odbywa się zwykle na poziomie centralnym (N), rzadziej na poziomie regionalnym (R) i polega z reguły na zatwierdzaniu taryf skalkulowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w oparciu o reguły zawarte w odpowiednich aktach prawnych.

Niezależnie od poziomu regulacji (co do zasady regulator centralny), wykorzystywane są też różne narzędzia regulacyjne. Dla przykładu, w Anglii i Walii regulator taryfowy Water Services Regulation Authority (Ofwat) sam kalkuluje indywidualne limity taryfowe w oparciu o informacje pozyskane z całego rynku, natomiast w innych krajach przyznano regulatorom krajowym miękkie narzędzia regulacyjne (np. Dania – benchmarking) lub wprowadzono szczegółowe i restrykcyjne wymogi legislacyjne w odniesieniu do konstrukcji taryf wodociągowo-kanalizacyjnych (np. Niemcy, Węgry).

Podstawowe informacje dotyczące szczebla i wykorzystywanych metod regulacji przedstawiono w tabeli poniżej.

REGULACJA SEKTORA WODOCIĄGOWO-KANALIZACYJNEGO W WYBRANYCH KRAJACH UE

Lp.	Kraj	Regulator taryfowy	Zjawisko autoregulacji/braku regulacji taryf	Miękkie narzędzia regulacyjne
1.	Austria	K	Tak	-
2.	Belgia	R	Nie	-
3.	Bułgaria	N	Nie	-
4.	Cypr	N	Nie (woda)/ Tak (ścieki)	-
5.	Czechy	N	Tak	-
6.	Dania	N	Nie	Benchmarking
7.	Estonia	N	Nie	-
8.	Finlandia	K	Tak	-
9.	Francja	K	Tak	Benchmarking
10.	Grecja	N	Nie	-
11.	Hiszpania	N	Nie	-
12.	Irlandia	R	Tak	-
13.	Luxemburg	K	Tak	-
14.	Łotwa	N	Nie	-
15.	Niemcy	K/R	Tak	-
16.	Niderlandy	N/R	Tak	Benchmarking
17.	Norwegia	N	Nie	-
18.	Węgry	K	Tak	-

19.	Włochy	N/R	Nie	-
20.	Polska	K	Tak	-
21.	Portugalia	N	Nie	Benchmarking
22.	Szwajcaria	N	Nie	-
23.	Szwecja	K	Tak	-
24.	Anglia i Walia	N	Nie	Wytyczne Benchmarking
25.	Szkocja i Irlandia	N	Nie	-

Źródło: Opracowanie własne UOKiK na podstawie raportu OECD „Competition and Regulation in The Water Sector”. Policy Roundtables, 2004: wyników kwerendy urzędów antymonopolowych – członków Europejskiej Sieci Konkurencji, oraz z informacji umieszczonych w witrynie internetowej Ofwat.

Objaśnienia: K-komunalny, R-regionalny, N-narodowy, „-”, – brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne	1 843	GUS	W zakresie wpływu na przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne przepisy projektu ustawy przewidują określanie i przekazanie do zatwierdzenia taryf raz na trzy lata. Ponadto za wydanie decyzji o zatwierdzeniu taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne będzie zobowiązane do uiszczenia opłaty na konto Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie”.
Gminy (JST)	2 478	GUS	W zakresie wpływu na JST należy podkreślić zmniejszenie ilości zadań aktualnie wykonywanych z zakresu ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Redukcja zadań wykonywanych przez gminę dotyczy w szczególności ograniczenia kompetencji JST w zakresie zatwierdzania taryf.
Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (RZGW PGWWP)	11	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566)	Zwiększenie zakresu kompetencji, przejęcie części dotychczasowych zadań JST zgodnie z projektowanymi kompetencjami RZGW PGWWP w zakresie dodatkowego nadzoru nad realizacją zadań w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Zakres kompetencji dyrektorów RZGW PGWWP, pełniących funkcję organu regulacyjnego został wskazany w pkt. 2 OSR.
Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (KZGW)	1	Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1121)	Do dnia 31 grudnia 2017 r. zadania organu regulacyjnego wykonywać będzie Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej. W związku z powyższym planuje się wyposażenie Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w szereg projektowanych kompetencji umożliwiający sprawowanie dodatkowego

			nadzoru nad realizacją zadań w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Kompetencje te będą miały charakter tymczasowy, gdyż po dniu 31 grudnia 2017 r. funkcję organu regulacyjnego pełnić będzie dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.
Odbiorcy usług z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (jako wskaźnik przyjęto liczbę przyłączy	35405 tys.(sieć wodociągowa), 26554 tys.(sieć kanalizacyjna)	GUS (<i>Infrastruktura komunalna w 2014 r.</i>)	Zwiększenie wiarygodności, ze względu w szczególności na bezstronność organu regulacyjnego, w zakresie prawidłowego określania taryf oraz rozstrzygania sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług. W związku z prowadzeniem przez RZGW PGWWP punktów informacyjnych, publikowaniem informacji o średnich cenach dostawy wody i odbioru ścieków oraz raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków może zwiększyć się zainteresowanie odbiorców usług i dostępność do informacji w tym zakresie.
Ministerstwo Środowiska	1	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566)	Przeniesienie kompetencji, zgodnie z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, w zakresie ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ponadto Minister Środowiska jest organem nadzoru w stosunku do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zostanie przekazany do konsultacji publicznych (z terminem 14 – dniowym na zgłaszanie ewentualnych uwag), w szczególności do organizacji zrzeszających przedsiębiorców działających na regulowanym rynku, organizacji konsumenckich, samorządów:

- 1) Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie”,
- 2) Krajowa Izba Gospodarcza,
- 3) Związek Miast Polskich,
- 4) Związek Gmin Wiejskich RP,
- 5) Unia Metropolii Polskich,
- 6) Polska Unia Właścicieli Nieruchomości,
- 7) Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych RP,
- 8) Krajowa Rada Spółdzielcza,
- 9) Polska Federacja Organizacji Zarządców, Administratorów i Właścicieli Nieruchomości,
- 10) Polska Federacja Zarządców Nieruchomości,
- 11) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej,
- 12) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ponadto projekt ustawy zostanie przesłany do zaopiniowania, z terminem 30 - dniowym na zgłaszanie ewentualnych uwag, do następujących podmiotów:

- 1) NSZZ „Solidarność”,
- 2) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,

- 3) Związku Pracodawców Business Centre Club,
- 4) Forum Związków Zawodowych,
- 5) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) Związku Rzemiosła Polskiego,
- 7) Konfederacji Lewiatan,
- 8) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Podstawowym źródłem informacji o możliwości zapoznania się z projektem ustawy będą stanowiły strony internetowe Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa oraz Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0,05	3,60	4,10	3,97	3,85	4,34	4,23	4,12	4,62	4,50	4,40	41,77
budżet państwa (udział w PIT 49%)	0,00 3	0,25	0,26	0,27	0,27	0,28	0,29	0,29	0,30	0,31	0,32	2,84
ZUS (składka emerytalna, rentowa i wypadkowa)	0,03	2,18	2,23	2,28	2,33	2,38	2,44	2,49	2,55	2,61	2,67	24,18
NFZ	0,01	0,53	0,54	0,56	0,57	0,58	0,60	0,61	0,62	0,64	0,65	5,91
Fundusz Pracy	0,00 2	0,16	0,17	0,17	0,18	0,18	0,19	0,20	0,20	0,20	0,21	1,86
FGŚP	0,00 01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,01	0,08
Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - PGWWP (z tytułu decyzji o zatwierdzeniu taryf)	0	0,21	0,62	0,41	0,21	0,62	0,41	0,21	0,62	0,41	0,21	3,93
JST (udział w PIT 51%)	0,00 4	0,26	0,27	0,28	0,28	0,29	0,30	0,31	0,31	0,32	0,33	2,96
Wydatki ogółem	0,13	10,60	10,46	10,44	10,44	10,36	11,42	11,07	11,00	11,01	11,74	108,67
1. budżet państwa (Ministerstwo Środowiska – MŚ, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej – KZGW)	0,13	0,75	0,72	0,73	0,75	0,77	0,83	0,80	0,82	0,84	0,85	7,97
1.1. 1. MŚ (wynagrodzenie)	0	0,67	0,69	0,70	0,72	0,73	0,75	0,77	0,79	0,80	0,82	7,45
1.1.2. MŚ (utrzymanie i wyposażenie stanowiska pracy)	0	0,08	0,03	0,03	0,03	0,03	0,08	0,03	0,03	0,03	0,03	0,40
1.2.1. KZGW (wynagrodzenie)	0,11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,11
1.2.2. KZGW (utrzymanie i wyposażenie stanowiska pracy)	0,01	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0,01
2. PGWWP	0	9,64	9,12	9,30	9,49	8,97	10,19	10,06	9,56	9,76	10,67	96,77
2.1 PGWWP (wynagrodzenia)	0	7,59	7,76	7,94	8,13	8,31	8,50	8,70	8,90	9,10	9,31	84,25
2.2. PGWWP (utrzymanie i wyposażenie stanowiska pracy)	0	1,35	0,66	0,66	0,66	0,66	1,68	0,66	0,66	0,66	0,66	8,32
2.3. PGWWP (edukacja i promocja)	0	0,70	0,70	0,70	0,70	0,00	0,00	0,70	0,00	0,00	0,70	4,20
3. przedsiębiorstwa	0	0,21	0,62	0,41	0,21	0,62	0,41	0,21	0,62	0,41	0,21	3,93

wodociągowo-kanalizacyjne												
Saldo ogółem	-0,08	-7,00	-6,36	-6,48	-6,59	-6,01	-7,20	-6,95	-6,38	-6,51	-7,33	-66,90
budżet państwa	-0,12	-0,50	-0,46	-0,47	-0,48	0,49	-0,54	0,51	-0,52	-0,53	-0,53	-5,13
PGWWP	0	-9,43	-8,50	-8,89	-9,27	8,35	-9,78	9,85	-8,94	-9,35	10,46	-92,84
JST	0,00 4	0,26	0,27	0,28	0,28	0,29	0,30	0,31	0,31	0,32	0,33	2,96
przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne	0	-0,21	-0,62	-0,41	-0,21	0,62	-0,41	0,21	-0,62	-0,41	-0,21	-3,93
Źródła finansowania	Wydatki budżetu państwa wynikające z utworzenia i utrzymania nowych stanowisk pracy w Ministerstwie Środowiska i Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej zostaną poniesione w ramach części 22. Wydatki przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGWWP) zostaną poniesione ze środków własnych tych przedsiębiorstw i PGWWP.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>DOCHODY Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (PGWWP) Zgodnie z art. 24d ust. 1 projektu ustawy za wydanie przez organ regulacyjny decyzji zatwierdzającej taryfy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne uiszczać będzie opłatę na rachunek bankowy PGWWP w wysokości 500 zł. Założono, że przepisy projektu ustawy wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy, zgodnie z czym uwzględniono, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 17% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2018, 2021, 2024, 2027, • 50% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2019, 2022, 2025, • 33% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2020, 2023, 2026. <p>Mając na uwadze art. 5 projektu ustawy oraz zmiany, które zostaną wprowadzone tym projektem w art. 24b ust. 2 i art. 24d ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, w 2017 r. nie przewiduje się wydania przez organ regulacyjny decyzji zatwierdzającej taryfy. Założono, że liczba wydanych decyzji w okresie 3 lat odpowiadać będzie liczbie gmin. Taryfy zgodnie z projektem ustawy będą obowiązywały na okres 3 lat.</p> <p>Dochody Budżetu Państwa Dochody budżetu państwa stanowiąc będą udziały w przychodach z tytułu obowiązkowego obciążenia wynagrodzeń podatkiem PIT pracowników Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz Ministerstwa Środowiska. W celu uszczegółowienia dochodów związanych z wprowadzeniem projektowanych regulacji w zakresie ustanowienia nadzoru nad taryfami w tabeli wpływu na sektor finansów publicznych wskazano kwoty składek na ZUS, NFZ, Funduszu Pracy i FGŚP.</p> <p>Dochody JST Dochody JST stanowią wpływy z tytułu wynagrodzeń w zakresie udziału w podatku PIT. Do celów wyliczeń poziomu udziału w podatku przyjęto wskaźnik wynoszący w zaokrągleniu 51%. Wzrost dochodów w poszczególnych latach wynika z prognozowanego wzrostu wynagrodzeń.</p> <p>WYDATKI BUDŻETU PAŃSTWA Wydatki budżetu państwa zostaną poniesione w ramach części 22 na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wynagrodzenia dla 6 dodatkowych etatów w Ministerstwie Środowiska i 10 dodatkowych etatów w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej. 2) wyposażenie i utrzymanie dodatkowych ww. stanowisk pracy (przy założeniu 5 -letniego okres eksploatacji sprzętu). 											

Wydatki w kolejnych latach ponoszone będą bez konieczności dodatkowego zwiększania limitów ponad wartości określone w tabeli, a wzrost wynagrodzeń spowodowany może być jedynie waloryzacją opartą o wskaźnik CPI. Oszacowane koszty wynagrodzeń stanowią maksymalne limity wydatków oszacowane zgodnie z wskaźnikami przyjętymi w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa na lata 2017-2020. Wskaźnik został przyjęty na poziomie określonym dla lat 2018-2019 w niezmienionej perspektywie do 2027 r. - 2,3 %.

Zatrudnienie w Ministerstwie Środowiska

W związku z przejściem przez Ministerstwo Środowiska części kompetencji związanych z ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków założono, że zadania z tego zakresu będą realizowane przez 6 pracowników (5 pracowników merytorycznych i 1 naczelnik). Zakres zadań będzie obejmował między innymi wydawanie aktów wykonawczych, nadzór nad ich realizacją oraz nadzór nad organami Państwowego Gospodarstwa Wodnego w zakresie wykonywania zadań z zakresu wprowadzanego unormowania.

Przyjęto, że do realizacji ww. zadań w związku z wprowadzeniem nowej regulacji niezbędne jest zatrudnienie:

- jednej osoby – pracownika merytorycznego ds. nadzoru zadań związanych z wymaganiami dotyczącymi jakości wody pitnej i nadzoru nad infrastrukturą techniczną,
- jednej osoby – pracownika merytorycznego ds. nadzoru nad systemem taryfowym, współpracy z JST oraz międzynarodowej,
- jednej osoby – pracownika merytorycznego ds. analiz ekonomicznych kosztów świadczenia usług wodnych,
- jednej osoby – pracownika merytorycznego ds. indywidualnych systemów oczyszczania ścieków,
- jednej osoby – pracownika merytorycznego ds. analiz ekonomicznych kosztów świadczenia usług na rynku ścieków,
- jednej osoby – naczelnika koordynującego pracę zespołu.

Miesięczne średnie koszty wynagrodzenia brutto jednego pracownika uwzględniając dodatki i nagrody oszacowano na kwotę 7121,00 zł. Wymieniona kwota nie zawiera dodatkowego wynagrodzenia rocznego (trzynastki). Wielkość DWR przeliczono na podstawie wskaźnika 8,5% od kwoty wynagrodzenia brutto (wraz z nagrodami). Od łącznej kwoty brutto naliczono obowiązkowe pochodne. Koszty jednostkowego średniego wynagrodzenia dla pracodawcy w pierwszym roku obowiązywania projektu ustawy wynosić będzie 9318,67 zł (przy założeniu wysokości i sposobów przeliczania aktualnie obowiązujących obowiązkowych składek i podstawowej stawki podatkowej – 18%). W kolejnych latach oszacowano wzrost wynagrodzeń w oparciu o wskaźnik CPI dla lat 2019-2020 według Wieloletniego Planu Finansowego Państwa na lata 2017-2020, dla lat 2021-2027 wskaźnik CPI przyjęto w stałej wysokości 2,3%. Koszty wynagrodzeń przeliczono uwzględniając zatrudnienie pracowników od dnia 1 stycznia 2018 r.

Koszty pracownika dla miesięcznego wynagrodzenie zestawiono w tabeli.

Koszty wynagrodzenia dla roku 2018	Koszty miesięczne/zł
Kwota brutto wynagrodzenia pracownika (wraz z pozostałymi dodatki i nagrodami)	7121,00
Dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR 8,5%)	605,29

Koszty zapewnienia, wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w MŚ

Koszty w przedmiotowym zakresie mają jedynie charakter szacunkowy.

Zakłada się, że koszty związane z nieruchomościami, w tym zapewnieniem

powierzchni biurowych, zostały ujęte w ramach obecnie posiadanych zasobów MŚ. W związku z powyższym oszacowano jedynie koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy, które przyjęto na podstawie założeń w tabeli 2. Roczne koszty wyposażenia jednego stanowiska pracy oszacowano na kwotę 7800 zł, natomiast roczne koszty utrzymania jednego stanowiska pracy wynoszą 5036 zł. Przyjęto pięcioletni okres amortyzacji.

Tabela 2 Koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w MŚ

Koszt	Wielkość nakładów finansowych, zł/rok
Wyposażenia stanowiska pracy:	
komputer osobisty	3 000,00
telefon komórkowy (jedynie naczelnik)	1 000,00
gniazdko (LAN)	500,00
meble	3 120,00
telefon stacjonarny (aparat)	180,00
Utrzymania stanowiska pracy:	
licencje Office	550,00
Licencja poczty elektronicznej	250,00
koszt wydruków	340,00
artykuły biurowe	200,00
abonament za telefon komórkowy	10,00
szkolenia	2 500,00
ZFŚS	1 186,00

Zatrudnienie w Krajowym Zarządzie Gospodarki Wodnej (KZGW)

Zgodnie z projektem ustawy do dnia 31 grudnia 2017 r. funkcję organu regulacyjnego będzie pełnił Prezes KZGW. Prezes KZGW będzie pełnił funkcję organu regulacyjnego jedynie tymczasowo – do dnia powołania dyrektorów regionalnych zarządach gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (RZGW PGWWP).

W związku z powyższym niezbędne jest tymczasowe zapewnienie w KZGW dodatkowych etatów dla właściwego wykonywania zadań powierzonych organowi regulacyjnemu. Przyjęto, że w KZGW niezbędne będzie zatrudnienie, łącznie **10 OSÓB**, których zakres obowiązków będzie tożsamy z określonym w części *Wydatki Państwowego Gospodarstwa Wodnego* opisem zatrudnienia w RZGW PGWWP. Koszty jednostkowego średniego wynagrodzenia dla pracodawcy przyjęto zgodnie z założeniami określonymi w części *Wydatki Państwowego Gospodarstwa Wodnego*. Koszty wynagrodzeń dla pracowników KZGW przeliczono uwzględniając zatrudnienie pracowników od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy (przyjęto dzień 1 listopada 2017 r.) do dnia 31 grudnia 2017 r. W związku z pełnieniem od dnia 1 stycznia 2018 r. funkcji organu regulacyjnego przez dyrektorów RZGW PGWWP, założono przeniesienie po dniu 31 grudnia 2017 r. ww. 10 etatów do RZGW PGWWP w Warszawie, a tym samym zapewnienie ich finansowania ze środków własnych PGWWP.

Koszty zapewnienia, wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w KZGW

Koszty w przedmiotowym zakresie mają jedynie charakter szacunkowy.

Zakłada się, że koszty związane z nieruchomościami, w tym zapewnieniem

powierzchni biurowych, koszty administracyjne czy organizacyjne zostały uwzględnione w aktualnie posiadanych zasobach KZGW. W związku z powyższym oszacowano jedynie koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy, które przyjęto na podstawie założeń w tabeli 1. Koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska uwzględniono jedynie w roku 0, (w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2017 r.). Koszty utrzymania stanowisk pracy ustalono na podstawie miesięcznych wydatków poniesionych na cele administracyjno-biurowe na podstawie średnich wydatków ponoszonych w obecnie istniejących jednostkach RZGW.

Tabela 1 Koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w KZGW w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2017 r.

Koszt	Wielkość nakładów finansowych, zł
Wyposażenia stanowiska pracy:	
Stanowisko komputerowe	6 500 zł
Meble	2 800 zł
Utrzymania stanowiska pracy	1 000 zł

W latach 2017 – 2027 maksymalny limit wydatków będący skutkiem finansowym wejścia w życie przepisów projektu ustawy wynosi:

a) dla Ministerstwa Środowiska - 7,85 mln zł, przy czym w:

- 1) 2017 r. – 0 mln zł;
- 2) 2018 r. – 0,75 mln zł;
- 3) 2019 r. – 0,72 mln zł;
- 4) 2020 r. – 0,73 mln zł;
- 5) 2021 r. – 0,75 mln zł;
- 6) 2022 r. – 0,77 mln zł;
- 7) 2023 r. – 0,83 mln zł;
- 8) 2024 r. – 0,80 mln zł;
- 9) 2025 r. – 0,82 mln zł;
- 10) 2026 r. – 0,84mln zł;
- 11) 2027 r. – 0,85 mln zł.

b) dla Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej – 0.13 mln zł, przy czym wydatki te zostaną poniesione wyłącznie w 2017 r.

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa powyżej, oraz wdraża mechanizm korygujący. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitów wydatków minister właściwy do spraw gospodarki wodnej wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym projektowanej ustawy.

WYDATKI PAŃSTWOWEGO GOSPODARSTWA WODNEGO WODY POLSKIE

Wydatki Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie zostaną poniesione w ramach środków własnych na:

- 1) wynagrodzenia dla 10 dodatkowych etatów w Państwowym Gospodarstwie Wodnym Wody Polskie (dotyczy każdej z 11 jednostek RZGW PGWWP).
- 2) wyposażenie i utrzymanie dodatkowych ww. stanowisk pracy (przy założeniu 5 -letniego okres eksploatacji sprzętu).
- 3) Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (11 RZGW PGWWP) będzie prowadziło w pierwszych 3 latach kampanie edukacyjno-informacyjną,

następnie kontynuowaną cyklicznie co 3 lata.

Wydatki w kolejnych latach ponoszone będą bez konieczności dodatkowego zwiększania limitów ponad wartości określone w tabeli, a wzrost wynagrodzeń spowodowany może być jedynie waloryzacją opartą o wskaźnik CPI. Oszacowane koszty wynagrodzeń stanowią maksymalne limity wydatków oszacowane zgodnie z wskaźnikami przyjętymi w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa na lata 2017-2020. Wskaźnik został przyjęty na poziomie określonym dla lat 2018-2019 w niezmienionej perspektywie do 2027 r. - 2,3 %.

Zatrudnienie w RZGW PGWWP

Przyjęto następujące założenia:

1. Działaniami Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej Wód Polskich (RZGW PGWWP) zostanie objętych 2 478 gmin (zgodnie z : <http://stat.gov.pl/obszarytematyczne/ludnosc/ludnosc/powierzchnia-i-ludnosc-w-przekroju-terytorialnym-w-2015-r-7,12.html>).
2. Średnia liczba rozpatrywanych wniosków.
Każdy RZGW PGWWP będzie rozpatrywać zbliżoną ilość wniosków taryfowych, składanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne odrębnie dla gminy, niezależnie od tego, czy świadczą usługi na terenie jednej, czy wielu gmin lub ich części. Ponieważ w niektórych gminach będzie obowiązywać więcej niż jedna taryfa, lub w jednej gminie usługi te świadczone są przez odrębne podmioty, to, uwzględniając to założenie, przyjęto, że liczba wniosków dotyczących taryf będzie równa liczbie gmin. W związku z powyższym średnia liczba wniosków taryfowych rozpatrywana przez pracowników jednego RZGW PGWWP wyniesie około **226 W OKRESIE 3 LAT**.

Podstawowe zadania realizowane przez RZGW PGWWP w zakresie przepisów projektu ustawy

1. Opiniowanie projektów regulaminów.
Przyjęto, że średni okres obowiązywania regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków wyniesie około 5 lat. Założono, że liczba regulaminów będzie równa liczbie gmin. Tym samym oszacowano, że liczba regulaminów rozpatrywana przez pracowników jednego RZGW PGWWP wyniesie ok. **46 W OKRESIE ROKU**.
2. Zatwierdzanie taryf.
Projektowana regulacja przewiduje, że taryfy będą – co do zasady – zatwierdzane raz na trzy lata. Zakłada się, że wszystkie wnioski nie wpłyną w jednym roku, ale sukcesywnie i proporcjonalnie w poszczególnych latach (po 118 wniosków w każdym roku, zakładając 3 letni okres obowiązywania taryf). Zgodnie z przyjętymi założeniami pracownicy każdego z RZGW PGWWP rozpatrywać będą:
 - 17% wniosków w roku 2018, 2021,2024, 2027, czyli **38 WNIOSKÓW TARYFOWYCH W OKRESIE ROKU**.
 - 50% wniosków w roku 2019, 2022,2025, czyli **113 WNIOSKÓW TARYFOWYCH W OKRESIE ROKU**.
 - 33% wniosków w roku 2020, 2023, 2026, czyli **75 WNIOSKÓW TARYFOWYCH W OKRESIE ROKU**.Zgodnie z powyższym w okresie roku średnia liczba wniosków o zatwierdzenie taryfy rozpatrywanych przez pracowników jednego RZGW PGWWP wyniesie **75 WNIOSKÓW TARYFOWYCH W OKRESIE ROKU**.
3. Rozstrzyganie sporów oraz sprawy sądowe.
Liczbę sporów i spraw sądowych ustalono na podstawie danych pochodzących z Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK), dotyczących działań podejmowanych w zakresie gospodarki wodnej w latach 2015-2016. Liczba

wniosków w tym zakresie wpływających do UOKiK wyniosła średnio **OKOŁO 170 SPRAW/ROK**.

Zakładając, że adresatem spraw o takim charakterze będzie w przeważającej części co do zasady organ regulacyjny nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – dyrektor RZGW PGWWP, przyjęto, że każdy RZGW PGWWP podejmie w ciągu roku **OKOŁO 16 SPRAW**.

Dodatkowo, ze zbiorczych zestawień Rzeczników Konsumentów (dane za 2015 r.) wynika, że występowali oni do przedsiębiorców w sprawach sygnalizowanych przez konsumentów w przedmiocie dostaw ciepła, gazu i energii elektrycznej, wywozu śmieci i dostaw wody w 4 220 przypadkach. Przyjmując, że około 10% tych spraw dotyczy dostaw wody i odbioru ścieków, daje to około 420 interwencji formalnych. Należy założyć, że większość z rozpatrywanych będzie przez organ regulacyjny, a zatem do każdego z RZGW PGWWP trafi około **38 SPRAW ROCZNIE**.

Zgodnie z powyższym sumaryczna ilość sporów oraz spraw sądowych stanowić będzie sumę wyników z wyżej poczynionych założeń, a tym samym **WYNIESIE OKOŁO 54 SPRAW ROCZNIE**.

4. Kontrola prawidłowości stosowania taryf i nakładanie kar pieniężnych.

Co do zasady, kontrola ta powinna mieć charakter *ex ante* i weryfikacja winna nastąpić wraz z rozpatrywaniem nowego wniosku taryfowego. Tym niemniej zakłada się, że około 10% zatwierdzonych taryf podlegać będzie kontroli bieżącej ze strony organu regulacyjnego, tj. $45 \text{ taryf} * 10\% \approx 5 \text{ TARYF/RZGW PGWWP/ROK}$.

5. Inne zadania realizowane przez RZGW PGWWP obejmą w szczególności działalność statystyczno-sprawozdawczo-publicacyjną, prowadzenie punktu informacyjnego dla odbiorców usług, działalność edukacyjno-informacyjną.

W związku z powyższym liczba spraw realizowanych w ciągu roku przez jeden RZGW PGWWP w zakresie zadań wynikających z przepisów projektu ustawy wynosić będzie **180 spraw/rok**. Mając na uwadze powyższe przyjęto, że do realizacji ww. zadań RZGW PGWWP planuje się zatrudnić w każdej z jednostek RZGW PGWWP:

- **jednego RADCĘ PRAWNEGO**, który będzie wykonywać zadania z zakresu opiniowania regulaminów, rozstrzygania sporów i uczestniczenia w sprawach sądowych, wszczynania i prowadzenia postępowań w sprawie prawidłowości stosowania taryf i nakładania kar pieniężnych, przygotowania projektów rozstrzygnięć, reprezentowania regulatora przed organami i instytucjami oraz bieżącej obsługi prawnej RZGW PGWWP;

- **pięciu PRACOWNIKÓW MERYTORYCZNYCH**, którzy prowadzić będą sprawy z zakresu opiniowania i zatwierdzania taryf, opiniowania regulaminów oraz kontroli prawidłowości stosowanych taryf, prowadzenia działalności statystyczno-sprawozdawczo-publicacyjnych i edukacyjno-informacyjnej.

- **JEDNĄ OSOBE** o specjalizacji w zakresie analiz ekonomicznych i sprawozdawczości,

- **JEDNĄ OSOBE** do prowadzenia punktu informacyjnego,

- **DWÓCH PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH** – zapewniających obsługę administracyjną, doraźne wspomaganie pracowników merytorycznych w zakresie redagowania pism i ogłoszeń, ich publikacji i prowadzenia korespondencji, przygotowujących i prowadzących kampanię edukacyjno-informacyjną, sporządzanie sprawozdań i raportów.

Mając na uwadze powyższe, przyjmuje się, że w każdym RZGW PGWWP niezbędne będzie zatrudnienie, łącznie **10 OSÓB**. Zakłada się, że obowiązki prowadzenia spraw płacowo-kadrowych przejmą komórki dotychczas funkcjonujące

w ramach RZGW.

Wynagrodzenia:

Projekt ustawy – Prawo wodne zakładał wielkość przeciętnego wynagrodzenia pracowników Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie na poziomie ok. 4 200 zł/miesięcznie brutto. Wymieniona kwota nie zawiera dodatkowego wynagrodzenia rocznego (trzynastki) oraz nagród i ewentualnych pozostałych dodatków. Wielkość DWR przeliczono na podstawie wskaźnika 8,5% od kwoty podstawowego wynagrodzenia brutto. Wielkość kwoty dodatków i nagród przyjęto na poziomie 5% w skali roku. Od łącznej kwoty brutto naliczono obowiązkowe pochodne. Koszty jednostkowego średniego wynagrodzenia dla pracodawcy w pierwszym roku obowiązywania projektu ustawy wynosić będzie 5749,48 zł (przy założeniu wysokości i sposobów przeliczania aktualnie obowiązujących obowiązkowych składek i podstawowej stawki podatkowej – 18%). W kolejnych latach oszacowano wzrost wynagrodzeń w oparciu o wskaźnik CPI dla lat 2019-2020 według Wieloletniego Planu Finansowego Państwa na lata 2017-2020, dla lat 2021-2027 wskaźnik CPI przyjęto w stałej wysokości 2,3%. Koszty wynagrodzeń przeliczono uwzględniając zatrudnienie pracowników od dnia 1 stycznia 2018 r.

Koszty pracownika dla miesięcznego wynagrodzenie zestawiono w tabeli.

Koszty wynagrodzenia dla roku 2018	Koszty miesięczne/zł
Kwota brutto wynagrodzenia pracownika	4200,00
Dodatkowe wynagrodzenie roczne (DWR 8,5%)	357,00
Pozostałe dodatki i nagrody (5%)	210,00

Koszty zapewnienia, wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w RZGW PGWWP

Koszty w przedmiotowym zakresie mają jedynie charakter szacunkowy. Zakłada się, że koszty związane z nieruchomościami, w tym zapewnieniem powierzchni biurowych, koszty administracyjne, organizacyjne czy dostosowawcze związane z przekształceniem obecnie istniejących RZGW w RZGW PGWWP oraz utworzeniem nowych RZGW PGWWP, jak i wydatkami dotyczącymi ich działalności edukacyjnej i informacyjnej, zostały uwzględnione w aktualnie posiadanych zasobach RZGW oraz w środkach finansowych określonych w OSR dla ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. 2017 r. - Prawo wodne. W związku z powyższym oszacowano jedynie koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy, które przyjęto na podstawie założeń w tabeli 1. Koszty wyposażenia stanowiska uwzględniono jedynie w roku 1 (2018 r.). Koszty utrzymania stanowisk pracy ustalono na podstawie miesięcznych wydatków poniesionych na cele administracyjno-biurowe na podstawie średnich wydatków ponoszonych w obecnie istniejących jednostkach RZGW. Przyjęto pięcioletni okres amortyzacji.

Tabela 1 Koszty wyposażenia i utrzymania stanowiska pracy w RZGW PGWWP

Koszt	Wielkość nakładów finansowych, zł/rok
Wyposażenia stanowiska pracy:	
Stanowisko komputerowe	6 500 zł
Meble	2 800 zł
Utrzymania stanowiska pracy	6 000 zł/rok

Kampania edukacyjno-informacyjna

Koszty w przedmiotowym zakresie mają jedynie charakter szacunkowy. Przewiduje się prowadzenie w pierwszych latach intensywnej kampanii edukacyjno-informacyjnej, w następnych latach kontynuowanej cyklicznie co 3 lata. Natężenie w

pierwszych latach obowiązywania wprowadzanego uregulowania spowodowane jest koniecznością przygotowania merytorycznego instytucji odpowiedzialnych za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w zakresie wprowadzanych unormowań. Kolejne akcje edukacyjne organizowane będą periodycznie, w interwałach zgodnych z cyklem obowiązywania taryf.

Zakłada się organizowanie konferencji tematycznych (warsztatów, seminariów) z udziałem ekspertów, prowadzenie portalu edukacyjno-informacyjnego, kampanii medialnej (z uwzględnieniem lokalnych środków przekazu), przygotowanie materiałów informacyjnych (ulotki, foldery).

Ze względu na znaczną ilość podmiotów uczestniczących w rynku usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzenia usług planowane jest dotarcie z informacją do jak największej liczby odbiorców. Organizowane spotkania dedykowane będą przede wszystkim podmiotom bezpośrednio zaangażowanym w przedmiotowym rynku, współodpowiedzialnym za prowadzoną politykę taryfową na poziomie lokalnym, czyli JST i przedsiębiorstwom wodociągowym.

Biorąc pod uwagę rozproszenie tych podmiotów na terenie kraju oraz ich liczbę, zakłada się organizowanie przynajmniej jednego sympozjum w roku (spotkania, warsztatów) w każdym z województw (uczestnictwo ok. 270 osób, wykłady ekspertów – ok. 3000 zł, wynajem sali – ok. 6000 zł, materiały: ok. 20 zł/os, usługa gastronomiczna: ok. 50 zł/os, koszt całkowity: 16 x ok. 27 900 zł) – przewidywany całkowity koszt wynosi ok. 446 400 zł. Pozostałe środki w wysokości 253 600 zł przeznaczone zostaną na: pozycjonowanie i prowadzenie strony internetowej (ok. 33 600 zł/rok), materiały instruktażowe (ok. 100 000 zł), publikacje prasowe i pozostałe media (ok. 120 000 zł).

Wydatki przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zobowiązane są do uzyskania decyzji o zatwierdzeniu taryf wydawanej przez organ regulacyjny, przy założeniu trzyletniego okresu obowiązywania taryf. Zgodnie z art. 24d ust. 1 projektu ustawy za wydanie przez organ regulacyjny decyzji zatwierdzającej taryfy uiszczać będzie opłata na rachunek bankowy PGWWP w wysokości 500 zł. Założono, że przepisy projektu ustawy wejdą w życie z dniem 1 lipca 2018 r., zgodnie z czym uwzględniono, że:

- 17% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2018, 2021, 2024, 2027,
- 50% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2019, 2022, 2025,
- 33% taryf zostanie zatwierdzonych w roku 2020, 2023, 2026.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (z tytułu wynagrodzenia netto dla zatrudnionych pracowników w PGWWP i MŚ)	0,07	4,86	4,97	5,09	5,32	5,95	53,98
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wykonywanie przez organ regulacyjny zadań z zakresu rozpatrywania spraw związanych z odmową zawarcia umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków, odcięciem lub wstrzymaniem świadczenia usług, odmową podłączenia do sieci, może przyczynić się do zmniejszenia ilości sporów i konfliktów powstałych na tym tle i spowoduje ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej przez						

		przedsiębiorców, przez co będzie czynnikiem sprzyjającym rozwojowi regionalnemu.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Wydaje się, że regulacja może spowodować polepszenie sytuacji odbiorców z sektora mikro-, małych i średnich przedsiębiorców poprzez szerszy nadzór nad zmianami dotyczącymi stawek i opłat, określonych w taryfach.</p> <p>Ustanowienie dodatkowego nadzoru nad zadaniem zatwierdzania taryf z poziomu gminy do regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie powinno wyeliminować ryzyko nieuzasadnionego wzrostu cen wody i ścieków, stanowiących dla wielu z nich istotny składnik kosztów. Nie jest możliwe określenie skali zmiany taryf.</p> <p>Wykonywanie przez organ regulacyjny zadań z zakresu rozpatrywania spraw związanych z odmową zawarcia umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków, odcięciem lub wstrzymaniem świadczenia usług, odmową podłączenia do sieci, może przyczynić się do zmniejszenia ilości sporów i konfliktów powstałych na tym tle i spowoduje ułatwienie prowadzenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorców, przez co będzie czynnikiem sprzyjającym rozwojowi regionalnemu.</p>
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Projektowana regulacja nie zakłada obciążenia obywateli dodatkowymi opłatami bądź innymi daninami publicznymi. Regulacja spowoduje polepszenie sytuacji odbiorców przez lepszy nadzór nad zmianami taryfowymi oraz wprowadzenie punktu informacyjnego u organu regulacyjnego. Przeniesienie nadzoru nad zadaniem zatwierdzania taryf z poziomu gminy do regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie powinno wyeliminować ryzyko nieuzasadnionego wzrostu cen wody i ścieków ponoszonych przez odbiorców-konsumentów. Nie jest możliwe określenie skali zmiany taryf.</p> <p>Ponadto, potencjalny konflikt interesów powstający na tle rozbieżności interesów gminy-właściciela przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego i gminy-organu zatwierdzającego taryfę również zostanie zneutralizowany przez wprowadzenie obowiązku zatwierdzania taryf przez organ regulacyjny.</p>
	Miejscy i Powiatowi Rzecznicy Konsumentów	<p>Wykonywanie przez organ regulacyjny zadań z zakresu rozpatrywania spraw związanych z odmową zawarcia umowy o zbiorowe zaopatrzenie w wodę lub zbiorowe odprowadzanie ścieków, odcięciem lub wstrzymaniem świadczenia usług, odmową podłączenia do sieci spowoduje ograniczenie ilości spraw dotyczących ww. zagadnień zgłaszanych do Miejskich lub Powiatowych Rzeczników Konsumentów. Odciążenie Rzeczników tego rodzaju sprawami nie przełoży się wprost na istotne zmniejszenie zakresu ich obowiązków, jednak umożliwi im skoncentrowanie się na obszarach innych, niż związane z usługami wodociągowo-kanalizacyjnymi.</p>

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z pkt. 6 OSR.
--	-----------------------

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

W związku z realizacją przepisów projektu ustawy zaplanowano utworzenie nowych stanowisk pracy w każdym z regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Ministerstwie Środowiska. Tym samym należy wskazać pozytywny wpływ przepisów projektu ustawy na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Ustanowienie organu regulacyjnego w zakresie świadczenia usług w ramach zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków może przyczynić się do podjęcia efektywniejszych działań prowadzonych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne zmierzających do ograniczenia strat wody w systemie zbiorowego zaopatrzenia w wodę.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wykonanie przepisów ustawy nastąpi po upływie zaplanowanego *vacatio legis*, tj. po upływie 6 miesięcy od daty ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Planuje się, że efektywność regulacji będzie monitorowana na bieżąco. Przegląd funkcjonowania nowych przepisów planowany jest po upływie sześciu lat od wprowadzenia nowych przepisów. Założono następujące wskaźniki efektywności funkcjonowania przepisów projektu ustawy:

1. W odniesieniu do systemu nadzoru:

- 1) liczba wymierzonych kar pieniężnych, którym podlega podmiot stosujący taryfy nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia lub zawiżając ceny lub stawki opłat zatwierdzone;
- 2) procentowy wskaźnik zmian pomiędzy wielkością taryfami zatwierdzanymi przez organ regulacyjny, a taryfami obowiązującymi w roku poprzedzającym wejście w życie przepisów projektu ustawy;
- 3) liczba kontroli przeprowadzonych przez organ regulacyjny;
- 4) procentowy udział rozstrzygniętych sporów na korzyść odbiorców usług w stosunku do złożonych skarg;
- 5) procentowy udział złożonych zapytań przez podmioty w stosunku do odpowiednio liczby odbiorców, liczby gmin, liczby przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych.

2. W odniesieniu do funkcjonowania organu regulacyjnego

- 1) liczba rozpatrywanych przez organ regulacyjny sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług;
- 2) liczba publikowanych przez organ regulacyjny informacji o średnich cenach dostawy wody i odbioru ścieków oraz raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 27 października 2017 r.

o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw

(druk nr 640)

USTAWA z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 i 1566)

[Art. 1.

Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów.]

<Art. 1.

Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:

- 1) zasady:**
 - a) działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych,**
 - b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,**
 - c) ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów;**
- 2) wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;**

3) tryb zatwierdzania taryf oraz organ regulacyjny i jego zadania.>

Art. 18.

Zezwolenie powinno określać w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres;
- 2) datę podjęcia działalności;
- 3) przedmiot i obszar działalności;
- 4) wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- [5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 1;]*
- <5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 3>**
- 6) warunki wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru;
- 7) zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem;
- 8) warunki cofnięcia zezwolenia;
- 9) warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania.

<Art. 18da.

Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje organowi regulacyjnemu kopię ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia, jego zmiany albo cofnięcia w terminie 7 dni od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna. Wraz z kopią ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia przekazuje się kopię wniosku, o którym mowa w art. 17.>

[Art. 19.

1. Rada gminy, po dokonaniu analizy projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, zwany dalej "regulaminem". Regulamin jest aktem prawa miejscowego.

2. *Regulamin powinien określać prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:*

- 1) *minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;*
- 2) *szczegółowe warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;*
- 3) *sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;*
- 4) *warunki przyłączania do sieci;*
- 5) *techniczne warunki określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;*
- 6) *sposób dokonywania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wykonanego przyłącza;*
- 7) *sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;*
- 8) *standardy obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;*
- 9) *warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.]*

<Art. 19.

1. **Rada gminy, na podstawie projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, przygotowuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz przekazuje go do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, zawiadamiając o tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.**
 2. **Organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy i wydaje, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, opinię nie później niż w terminie miesiąca od dnia doręczenia tego projektu.**
 3. **Rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków.**
 4. **Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego.**
 5. **Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:**
-

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
 - 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
 - 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
 - 4) warunki przyłączania do sieci;
 - 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
 - 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
 - 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
 - 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
 - 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.
6. Rada gminy przekazuje wojewodzie uchwałę w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków wraz z opinią, o której mowa w ust. 2.>

Art. 20.

[1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok.]

<1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat.>

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług.
3. Ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.
4. Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne ustalają niezbędne przychody, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności:

[1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w poprzednim roku obrachunkowym, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w roku obowiązywania taryfy;]

- <1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy;>
- 2) zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkość usług i warunki ich świadczenia;
- 3) koszty wynikające z planowanych wydatków inwestycyjnych, na podstawie planów, o których mowa w art. 21 ust. 1.
5. Ewidencja księgowa, o której mowa w ust. 4 pkt 1, powinna w szczególności umożliwiać:
- 1) wydzielenie kosztów stałych i zmiennych, przychodów związanych z poszczególnymi rodzajami działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, a także w odniesieniu do poszczególnych taryf;
- [2) ustalenie kosztów związanych z działalnością inwestycyjną w poprzednim roku obrachunkowym;]
- <2) ustalenie kosztów związanych z działalnością inwestycyjną w poprzednich 3 latach obrachunkowych, z tym że jeżeli okres prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata obrachunkowe, ustalenie tych kosztów obejmuje okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności;>
- 3) dokonanie alokacji niezbędnych przychodów według taryfowych grup odbiorców usług.

Art. 24.

- [1. Taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.
2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie.
3. Do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan.
4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sprawdza, czy taryfy i plan zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy, i weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia.
-

5. Rada gminy podejmuje uchwałę o zatwierdzeniu taryf, w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, albo o odmowie zatwierdzenia taryf, jeżeli zostały one sporządzone niezgodnie z przepisami.
- 5a. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o zatwierdzeniu taryf albo niestwierdzenia nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, czas obowiązywania dotychczasowych taryf przedłuża się o 90 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.
- 5b. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru nieważności uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu rozstrzygnięcia nadzorczego.]
6. Rada gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług. Dopłatę gmina przekazuje przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu.
- [7. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ogłasza zatwierdzone taryfy w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie do 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1.
8. Jeżeli rada gminy nie podejmie uchwały w terminie, o którym mowa w ust. 5, taryfy zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wchodzi w życie po upływie 70 dni od dnia złożenia wniosku o zatwierdzenie taryf.
9. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ogłasza w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty taryfy, o których mowa w ust. 5b lub 8, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem wejścia ich w życie.
- 9a. Na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego rada gminy, w drodze uchwały, przedłuża czas obowiązywania dotychczasowych taryf, lecz nie dłużej niż o 1 rok.
- 9b. W uzasadnieniu wniosku, o którym mowa w ust. 9a, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące zakresu świadczonych usług oraz warunków ekonomicznych uzasadniających przedłużenie obowiązywania dotychczasowych taryf.
- 9c. Do wniosku, o którym mowa w ust. 9a, nie dołącza się szczegółowej kalkulacji cen i stawek opłat oraz planu.
10. Taryfy obowiązują przez 1 rok, z zastrzeżeniem ust. 5a, 5b i 9a.
-

11. *W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, ceny i stawki opłat wskazane w taryfach mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.*
12. *W sytuacji zmiany taryf, o której mowa w ust. 11, taryfy te wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.*
13. *Do zmienionych taryf ust. 9 stosuje się odpowiednio.]*

[Art. 24a.

1. *W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat uchwalone przez radę gminy, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.*
2. *Uchwała, o której mowa w ust. 1, jest podejmowana na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.*
3. *We wniosku, o którym mowa w ust. 2, podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.*
4. *Wójt (burmistrz, prezydent miasta) ogłasza uchwalone ceny i stawki opłat w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w terminie 7 dni od dnia podjęcia uchwały, o której mowa w ust. 1.]*

<Art. 24b.

- 1. Taryfa podlega zatwierdzeniu przez organ regulacyjny, z wyłączeniem taryfy zmienionej w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.**
-

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy.
 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera określenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, gminy, na terenie której działa to przedsiębiorstwo, gminy, na terenie której ma obowiązywać taryfa, oraz okresu obowiązywania taryfy.
 4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:
 - 1) projekt taryfy;
 - 2) uzasadnienie.
 5. W uzasadnieniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące:
 - 1) zakresu świadczonych usług i lokalnych uwarunkowań ich świadczenia;
 - 2) standardów jakościowych usług, w tym informację dotyczącą wpływu określonej taryfy na poprawę jakości usług;
 - 3) spodziewanej poprawy jakości usług przy wprowadzeniu nowych metod alokacji kosztów;
 - 4) zmian warunków ekonomicznych w czasie obowiązywania taryfy;
 - 5) bilansowania ilościowego i jakościowego wód powierzchniowych i wód podziemnych.
 6. Do uzasadnienia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się:
 - 1) sprawozdania finansowe za ostatnie 3 lata obrotowe;
 - 2) plan, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7;
 - 3) informację o ilości zakupionej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wody i jej cenie lub informację o ilości ścieków wprowadzonych do urządzeń niebędących w posiadaniu tego przedsiębiorstwa i cenie za ich wprowadzenie – za ostatnie 3 lata obrotowe;
 - 4) tabele będące szczegółową kalkulacją cen i stawek opłat, określające:
 - a) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej zaopatrzenia w wodę,
 - b) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej odprowadzania ścieków,
 - c) ustalenie poziomu niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego,
-

- d) alokację niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług w okresie obowiązywania nowych taryf,
 - e) współczynniki alokacji w okresie obowiązywania nowych taryf rozumiane jako współczynniki określające procentowy udział w łącznych kosztach danego rodzaju kosztów związanych z określoną taryfową grupą odbiorców usług,
 - f) kalkulację cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków metodą alokacji prostej,
 - g) zestawienie przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług, z uwzględnieniem wielkości zużycia wody oraz cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w okresie obowiązywania nowych taryf,
 - h) skutki finansowe zmiany cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków,
 - i) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych na obszarze zlewni lub jej części.
7. Jeżeli okres powadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata, sprawozdania finansowe, o których mowa w ust. 6 pkt 1, oraz informacja, o której mowa w ust. 6 pkt 3, obejmują okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności.

Art. 24c.

1. Organ regulacyjny, w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2:
- 1) ocenia projekt taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, oraz uzasadnienie, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, pod względem zgodności z:
 - a) przepisami ustawy,
 - b) przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
 - 2) analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym
-

marżę zysku, oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

2. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest pozytywny, organ regulacyjny zatwierdza taryfę w drodze decyzji.
3. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny, organ regulacyjny odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakłada obowiązek w tej decyzji, w terminie w niej określonym, na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.
4. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny z powodu warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, wskazujących na konieczność obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w projekcie taryfy, a przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie przedłożyło w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3, poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, organ regulacyjny określa, w drodze decyzji, tymczasową taryfę, biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz zapewniając pokrycie uzasadnionych kosztów tego przedsiębiorstwa.
5. Określenie tymczasowej taryfy nie zwalnia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego z obowiązku przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, wraz z poprawionym uzasadnieniem, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2.
6. Stronami postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 2–4, są przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, stroną postępowania jest wyłącznie to przedsiębiorstwo.

7. Tymczasową taryfę stosuje się do czasu wejścia w życie taryfy zatwierdzonej zgodnie z ust. 2.

Art. 24d.

1. Za wydanie decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ponosi opłatę w wysokości 500 zł. Wpływy z tej opłaty stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.
2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy organu regulacyjnego, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2, stała się ostateczna.
3. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, podlega z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” za rok poprzedni.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 1 sierpnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 1, na rok następny.

Art. 24e.

1. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 4, stała się ostateczna, organ regulacyjny ogłasza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.
2. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy.
3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na swojej stronie internetowej lub udostępnia ją w punktach obsługi klientów.

Art. 24f.

1. **Zatwierdzona taryfa oraz tymczasowa taryfa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w art. 24e ust. 1.**
2. **Jeżeli organ regulacyjny nie wyda decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 3, w terminie, o którym mowa w art. 24c ust. 1, taryfa wchodzi w życie po upływie 120 dni od dnia doręczenia jej projektu organowi regulacyjnemu wraz z wnioskiem o zatwierdzenie.**
3. **W przypadku, o którym mowa w ust. 2, taryfę ogłasza na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w punktach obsługi klientów przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.**

Art. 24g.

Dotychczasową taryfę stosuje się do dnia wejścia w życie nowej taryfy albo tymczasowej taryfy.

Art. 24h.

1. **W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków ceny i stawki opłat wskazane w taryfie mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.**
2. **W przypadku zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1, taryfa ta wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.**
3. **Przepisy art. 24e stosuje się odpowiednio do ogłaszania taryfy, o której mowa w ust. 1.**

Art. 24i.

1. **W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat zatwierdzone przez organ regulacyjny, w drodze decyzji, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.**

2. Organ regulacyjny wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na wniosek właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.
3. Podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.
4. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, organ regulacyjny:
 - 1) doręcza tę decyzję przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu oraz właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta);
 - 2) ogłasza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.
5. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.
6. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza ceny i stawki opłat na swojej stronie internetowej lub udostępnia je w punktach obsługi klientów w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.
7. Ceny i stawki opłat wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

Art. 24j.

1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wniosek o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy. Przepisy art. 24b–24e i art. 24f ust. 1 stosuje się odpowiednio.
-

2. W decyzji zatwierdzającej taryfę orzeka się o skróceniu czasu obowiązywania dotychczasowej taryfy.>

[Art. 25.

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o zatwierdzenie taryf oraz niezbędny zakres informacji zawartych w uzasadnieniu taryf, biorąc pod uwagę:

- 1) zestawienie cen i stawek opłat;*
- 2) kalkulację opłat;*
- 3) plan, o którym mowa w art. 21 ust. 1;*
- 4) informacje finansowe zawierające sprawozdania finansowe.]*

<Art. 25.

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2, kierując się potrzebą ujednoczenia oraz usprawnienia procesu zatwierdzania taryfy.>

<Rozdział 5a

Organ regulacyjny

Art. 27a.

- 1. Organem regulacyjnym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.**
- 2. Właściwość miejscowa organu regulacyjnego odpowiada umiejscowieniu siedzib regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz zasadniczemu trójstopniowemu podziałowi terytorialnemu państwa.**
- 3. Do zadań organu regulacyjnego należy:**
 - 1) opiniowanie projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków;**
 - 2) zatwierdzanie taryf;**

- 3) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług;
 - 4) wymierzanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 29;
 - 5) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności obliczanie średnich cen dostaw wody i odbioru ścieków i publikowanie informacji o tych cenach;
 - 6) sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.
4. Zadania organu regulacyjnego nie wyłączają uprawnień innych organów wynikających z przepisów odrębnych.
5. Organ regulacyjny prowadzi punkty informacyjne dla odbiorców usług.

Art. 27b.

1. W celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań.
2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) wskazanie zakresu informacji lub dokumentów;
 - 2) wskazanie celu wezwania;
 - 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów;
 - 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji lub dokumentów oraz za przekazanie informacji lub dokumentów nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 27c.

1. Do postępowania przed organem regulacyjnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).
2. Organem wyższego stopnia w sprawach decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy w stosunku do organu regulacyjnego jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1.

Art. 27d.

Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawach z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności wykonywania zadań określonych w przepisach ustawy.

Rozdział 5b

**Rozstrzyganie sporów pomiędzy przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi
a odbiorcami usług**

Art. 27e.

1. W sprawach spornych dotyczących:

- 1) odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,
- 2) odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego, lub odmowy przyłączenia do sieci nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci

– na wniosek strony rozstrzyga organ regulacyjny w drodze decyzji.

2. Rozstrzygnięcie organu regulacyjnego, o którym mowa w ust. 1, może polegać na nakazaniu przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu:

- 1) zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków;
- 2) przywrócenia dostawy wody;
- 3) otwarcia przyłącza kanalizacyjnego;
- 4) przyłączenia do sieci.

3. Na wniosek jednej ze stron organ regulacyjny może określić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, warunki zaopatrzenia w wodę lub odprowadzania ścieków, lub przyłączenia do sieci do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 27f.

1. Od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego.
3. Do postanowień, o których mowa w art. 27e ust. 3, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.>

[Art. 29.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto stosuje taryfy:

- 1) nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia radzie gminy do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24 ust. 1, lub
- 2) zawyżając ceny lub stawki opłat zatwierdzone zgodnie z art. 24 ust. 5 lub zweryfikowane przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), o których mowa w art. 24 ust. 5b i 8.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza wójt (burmistrz, prezydent miasta) w drodze decyzji.

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód gminy.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

5. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami zmniejszonej o podatki.

6. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wójt (burmistrz, prezydent miasta) uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego i jego możliwości finansowe.

7. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wójt (burmistrz, prezydent miasta) może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, na kierownika przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

8. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.]

<Art. 29.

1. Karze pieniężnej podlega, kto stosuje taryfy:
 - 1) nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1;
 - 2) zawyżając ceny lub stawki opłat.
 2. Tej samej karze podlega, kto zawyża ceny i stawki zatwierdzone zgodnie z art. 24i ust. 1.
 3. Karze pieniężnej podlega, kto nie przekazał informacji lub dokumentów na wezwanie organu regulacyjnego, o którym mowa w art. 27b ust. 1, lub przekazał nieprawdziwe albo wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty.
 4. Kary pieniężne wymierza organ regulacyjny w drodze decyzji.
 5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który uiszcza się karę pieniężną.
 6. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w:
 - 1) ust. 1 i 2 – nie może przekroczyć 15% przychodu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;
 - 2) ust. 3 – nie może przekroczyć 100 000 zł.
 7. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 i 2, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami zmniejszonej o podatki.
 8. Niezależnie od kary pieniężnej nałożonej na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne organ regulacyjny może nałożyć karę pieniężną na osobę sprawującą funkcję kierownika przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, z tym że wysokość tej kary pieniężnej nie może przekroczyć 300% jego miesięcznego wynagrodzenia. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.
 9. Kary pieniężne uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.
 10. Kary pieniężne nieuiszczone w terminie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201 i 1475).
 11. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.
 12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4, jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.>
-

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

Warszawa, dnia 08 października 2017 r.

**Przesyłka Rady Ministrów
DORĘCZYĆ NATYCHMIAST**

DM.4.0210.1.2017.JK.16

NK: 152686 /nr

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
Departament Rady Ministrów
RM-10-130-17 09-10-2017
CZŁONKOWIE RADY MINISTRÓW
Przedstawiam dokument rządowy zgłoszony przez
Ministra Infrastruktury i Budownictwa
- do rozpatrzenia
(-) Sekretarz Rady Ministrów

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Material do rozpatrzenia na
posiedzeniu Rady Ministrów
w dniu **10 października 2017 r.**

Szanowna Pani Minister

Na podstawie § 82 ust. 1 uchwały nr 190 z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), proszę o włączenie do porządku obrad posiedzenia Rady Ministrów w dniu 10 października 2017 r. rozpatrzenie załączonego projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw. Projekt został wpisany do Wykazu Prac Legislacyjnych i Programowych Rady Ministrów pod nr UD264. Projekt został opracowany wspólnie z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Ministerstwem Środowiska (ostateczny tekst został opracowany przez Ministerstwo Środowiska) z pominięciem etapu prac nad założeniami projektu.

Przedłożony projekt zawiera propozycję zmian nowelizacyjnych:

- ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 i 1566), wraz ze zmianami towarzyszącymi w:

- ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.);
- ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566);
- ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., z późn. zm.).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw ma na celu wyeliminowanie problemów związanych z niewłaściwym funkcjonowaniem rynku usług dotyczących zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Regulacje projektu służą wzmocnieniu prawnego zabezpieczenia interesu odbiorców usług przez ustanowienie niezależnego i specjalistycznego organu regulacyjnego nad realizacją zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Projektowana ustawa przewiduje powierzenie funkcji organu regulacyjnego w sprawach realizacji zadań z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Powołanie dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przewiduje ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Do zadań organu regulacyjnego należeć będzie w szczególności opiniowanie projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy oraz zatwierdzanie taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Kompetencje organu regulacyjnego obejmować będą także rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi i odbiorcami usług oraz wymierzanie kar pieniężnych w przypadku nieprzestrzegania obowiązku zatwierdzania taryf przez organ regulacyjny lub stosowania

zawyżonych cen lub stawek opłat, a także w przypadku nieprzekazania informacji lub dokumentów na wezwanie organu regulacyjnego lub przekazania nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd informacji.

W stosunku do wersji projektu ustawy będącej przedmiotem obrad Stałego Komitetu Rady Ministrów, przedkładany projekt ustawy został w części preredagowany. W projekcie ustawy zostały uszczegółowione i uspołnione uregulowania dotyczące procedury zatwierdzania i ogłaszania taryf, uzupełniono przepisy przejściowe, w szczególności wskazując, że w okresie przejściowym do dnia 1 stycznia 2018 r. zadania organu regulacyjnego będzie wykonywał Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej oraz ustalono termin wejścia w życie ustawy na dzień następujący po dniu ogłoszenia, co zapewni szybkie wejście w życie tej oczekiwanej społecznie regulacji. Projekt ustawy został także, we współpracy z Rządowym Centrum Legislacji, szczegółowo przeanalizowany pod względem prawno-legislacyjnym i w tym obszarze odpowiednio poprawiony i uzupełniony.

Z uwagi na decyzję o pilnym skierowaniu projektu do rozpatrzenia przez Radę Ministrów, nie zostały zakończone konsultacje publiczne i opiniowanie, w tym nie uzyskano opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Wobec powyższego do projektu nie zostały załączone: raport z konsultacji publicznych, opinia Ministra Spraw Zagranicznych odnośnie do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej, projekty aktów wykonawczych. Projekt nie został rozpatrzony przez komisję prawniczą. Z uwagi na przyjęte terminy projekt nie mógł zostać przekazany do ponownego rozpatrzenia przez SKRM w trybie obiegowym.

Do dnia dzisiejszego nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Z poważaniem

Z upoważnienia
MINISTRA
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
Grzegorz Szwedowski
Minister

W załączeniu: projekt ustawy wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji.

Uwagi robocze do projektu ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw

(projekt z 9.10.2017 r.)

A. Regulator centralny

1. Ustawa, wbrew opinii zamieszczonej w uzasadnieniu, ogranicza istotnie uprawnienia gmin, wkraczając w jej kompetencje zastrzeżone ustawą o samorządzie gminnym w obszarze wykonywania zadań własnych gmin w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.
2. Wprowadzenie do sektora wod-kan centralnego regulatora na wzór Urzędu Regulacji Energetyki ma istotnie wiele zalet, ale nie należy zapomnieć, że dotychczasowe rozwiązanie, w którym rolę regulatora pełni gmina, wynikało bezpośrednio ze specyficznych warunków wykonywania działalności w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków.
3. Usługi wod-kan mają wiele cech, które upodabniają ten sektor do sektora energetycznego („sieciovowy” charakter usług, usługa masowa, kapitałochłonne inwestycje o niskiej lub ujemnej stopie zwrotu), co jest argumentem za wprowadzeniem regulatora centralnego, lecz jednocześnie co najmniej jedna istotna cecha sprawia, że regulator ponad lokalny nie będzie spełniał prawidłowo swojej roli: przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne nie są (w przeważającej większości przypadków, co odróżnia je od spółek energetycznych) połączone ze sobą sieciowo.
4. Powyższe oznacza, że przedsiębiorstwa wod-kan wykonują swoje usługi typowo na poziomie lokalnym, nie korzystając – w odróżnieniu od energetyki – ze wspólnej infrastruktury sieciowej. Nawet, jeżeli niektóre przedsiębiorstwa są połączone sieciowo (np. na Śląsku, gdzie wiele przedsiębiorstw kupuje hurtowo wodę od Górnośląskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów), to i tak zasadnicza usługa świadczona jest lokalnie.
5. Ograniczony terytorialnie zasięg usług oznacza z kolei, że ewentualny regulator musi posiadać szczegółową wiedzę na temat lokalnych uwarunkowań wykonywania usług, w szczególności potrzeb inwestycyjnych (pozostawienie w gminie kompetencji w zakresie uchwalania wieloletnich planów rozwoju i modernizacji urządzeń wod-kan powiększy tylko zamieszanie i spowoduje spory kompetencyjne). Nie będzie to możliwe, jeżeli funkcje regulatora będą wykonywać regionalne zarządy gospodarki wodnej.

B. Sposób określania taryf

6. „Art. 20 ust. 1: *Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat.*” Zdaniem autorów ustawy, zmiana rocznego okresu obowiązywania taryf na okres trzyletni ma stabilizować finanse przedsiębiorstw. Czy to oznacza, że dzisiejsza sytuacja jest niestabilna? Na podstawie jakich przesłanek wyciąga się taki wniosek? A może chodzi tylko to, aby do organu regulacyjnego wnioski taryfowe nie wpływały zbyt często (bo i tak są obawy, czy regionalne zarządy gospodarki wodnej poradzą sobie merytorycznie z tym zadaniem...)? To oznaczałoby, że okres obowiązywania taryf nie ma nic wspólnego z sytuacją przedsiębiorstw, a jedynie z wydolnością organu regulacyjnego.

7. Brak jest określenia, czy taryfa określona na okres 3 lat jest taryfą liniową (w identycznej wysokości przez cały okres), czy też może być określona „schodkowo” (czyli np. inna cena w każdym roku okresu obowiązywania taryfy). A może tą kwestie doprecyzuje rozporządzenie wykonawcze? Jeżeli tak, wydaje się to nadaniem zbyt szerokich kompetencji właściwemu ministrowi.
8. Ustalenie taryfy liniowo na 3 lata spowoduje duże zawirowania w sytuacji finansowej przedsiębiorstwa, ponieważ:
 - a. taryfa liniowa jest *de facto* taryfą uśrednioną, czyli taką, w której w pierwszym roku obowiązywania taryf ceny będą zawyżone (czyli przedsiębiorstwo wykaże nadmierne zyski z działalności i zapłaci od tego podatek dochodowy), a w ostatnim roku ceny będą zaniżone (czyli przedsiębiorstwo wykaże stratę z działalności – czy urząd skarbowy to zaakceptuje?),
 - b. zniżenie cen w ostatnim roku obowiązywania taryfy oznacza w rzeczywistości planowanie działalności ze stratą, co jest niezgodne z: ustawą o finansach publicznych, Kodeksem spółek handlowych, ustawą o podatku dochodowym, regulacjami wewnętrznymi spółek prawa handlowego, a także celami zarządczymi osób zarządzających spółkami komunalnymi.
9. Proponowane zmiany w art. 20 ustawy o zbiorowym.. (czyli generalnych zasadach określania taryf) zawierają poważne uchybienie:

- ust. 4 pkt 1, określający katalog kosztów wchodzących w skład niezbędnych przychodów, otrzymuje brzmienie:

„1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej...”

Otóż, nie jest możliwe ustalenie kosztów poniesionych w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy (czyli za okres, który kończy się wraz z końcem obowiązywania poprzedniej taryfy, czyli *de facto* taryfy obowiązującej w dniu składania wniosku), skoro wniosek taryfowy należy złożyć na 120 dni przed tym terminem!!

C. Weryfikacja wniosku taryfowego

10. Kwestia wydawania przez organ regulacyjny decyzji (zatwierdzającej lub odmawiającej zatwierdzenia taryf): znowelizowana ustawa Prawo wodne nie określa wystarczająco precyzyjnie, czy Państwowe Gospodarstwo Wodne „Wody Polskie” jako państwowa osoba prawna (a nie organ administracji centralnej lub samorządowej), jest uprawnione do wydawania decyzji administracyjnych!! Z tego powodu, w omawianym projekcie ustawy pojawia się niejasne pojęcie „decyzji”, a nie „decyzji administracyjnej”. Powyższe oznacza poważne ryzyko kwestionowania prawomocności wydawanych decyzji administracyjnych przez podmiot do tego nieuprawniony.
11. Ustawa nadaje znaczne kompetencje organowi regulacyjnemu, nie precyzując ich dostatecznie. Pozostawia to znaczne pole do interpretacji obowiązujących przepisów, a także nadaje znaczne kompetencje właściwemu ministrowi do ustanowienia (lub nie ustanawiania) szczegółowych zasad określania i weryfikacji taryf. W kontekście przewidzianych w ustawie kar pieniężnych, zwłaszcza art. 29 ust. 3 („*Karze pieniężnej podlega ten, kto ... przekazał nieprawdziwe albo*

wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty.” – kto ma to oceniać?), powoduje to szereg obaw o transparentność, obiektywizm, a także kryminogenność procesu weryfikacji taryf.

D. Rozstrzyganie sporów pomiędzy przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług

12. Ustawa przewiduje, że w sprawach spornych dotyczących: odmowy zawarcia umowy, odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego, lub odmowy przyłączenia do sieci, na decyzję organu regulacyjnego służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.
13. Primo: ilość sporów w tym zakresie od kilku lat istotnie spada i stanowi obecnie marginalną wartość; w tym kontekście tworzenie odrębnej procedury w odwoławczej, a zwłaszcza powołanie nowej trybu postępowania („w sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego”) w ustawie Kodeks postępowania cywilnego, wydaje się zabiegiem nieuzasadnionym, zbędnym i niepotrzebnie komplikującym obowiązujący system prawny.
14. Pamiętajmy, że stroną tych postępowań są zwykle osoby fizyczne. Ustanowienie takiej procedury de facto ograniczy ich dostępność, tym bardziej, że postępowanie odwoławcze ma toczyć się przed sądem w Warszawie, tym bardziej trudno sobie wyobrazić, że osoby te będą ponosić koszty zastępstwa procesowego lub podróżować (czasem przez całą Polskę) celem stawiennictwa na rozprawie.

E. Przepisy przejściowe i brak *vacatio legis*

15. Przepisy przejściowe przewidziane w ustawie (artykuły 5-10) powodują najwięcej kontrowersji i mogą spowodować najwięcej kłopotów operacyjnych. Należy zwłaszcza zwrócić uwagę, że pojawienie się tych przepisów w całości sprokurowane zostało wykreśleniem sześciomiesięcznego *vacatio legis* z poprzedniej wersji projektu (tj. oryginalnego projektu ustawy z 22.09.2017 r.). Pozostawieniu takiego okresu przejściowego wydawało się ze wszech miar uzasadnione i racjonalne; obecny pośpiech daje podstawę do obaw o jakość powstających przepisów i skłania przedsiębiorstwa do podejmowania pośpiesznych, nieracjonalnych działań i decyzji.
16. Przepisy przejściowe, przewidziane głównie dla postępowań taryfowych wszczętych tuż przed wejściem w życie ustawy, stawiają wiele pytań, nie udzielając na nie odpowiedzi:
 - a. Art. 5 ust. 1: jak (w jakim trybie) mają być rozpatrywane wnioski złożone w oparciu o dotychczasowe przepisy (np. roczny okres obowiązywania taryf), jeżeli do ich weryfikacji mają być wykorzystane nowe przepisy (np. trzyletni okres obowiązywania taryf)?
 - b. Art. 8 ust. 1: co oznacza termin „taryfy obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy”? Czy chodzi o taryfy faktycznie obowiązujące (np. w okresie 1.01.2017-31.12.2017) czy o nowe taryfy? Ustawa nie rozróżnia, niestety (podobnie zresztą, jak ustawa obecnie obowiązująca) terminu „wejścia w życie” (zależnego od terminu złożenia wniosku, który może wszak wyprzedzać termin 70-dniowy czy 120-dniowy) i terminu „obowiązywania taryf” (przewidzianego we wniosku taryfowym). Jeżeli przyjmiemy, że chodzi o:

- i. taryfy faktycznie obowiązujące (np. w okresie 1.01.2017-31.12.2017), to jak interpretować przepis ust. 3? „Stara” taryfa jeszcze nie wygasła, ale już ma obowiązywać nowa taryfa?
 - ii. wniosek złożony np. 20.10.2017 r. i fakt podjęcia przez radę gminy uchwały o zatwierdzeniu taryf przed wejściem w życie nowej ustawy, to rozumiem, że przepis ust. 2 nie ma zastosowania (procedura rozpatrywania wniosku została wszak zakończona)? Ale czy taka taryfy obowiązuje po wejściu w życie nowej ustawy, a jeżeli tak, to do kiedy – nie upłynął wszak 70-dniowy termin na uprawomocnienie?
 - iii. wniosek złożony np. 20.10.2017 r. i nie podjęcie przez radę gminy uchwały o zatwierdzeniu taryf przed wejściem w życie nowej ustawy, to rozumiem, że zastosowanie ma przepis ust. 3, czyli taryfy wchodzi w życie z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy? Ale w jakim terminie obowiązują?
 - iv. a co w przypadku podjęcia przez gminę uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, i dalszego procedowania tej uchwały przez wojewodę lub sąd administracyjny w trybie art. 24 ust. 5b obecnie obowiązującej ustawy?
17. Przepisy przejściowe w ogóle „nie widzą” wniosków o przedłużenie czasu obowiązywania dotychczasowych taryf, złożonych np. 20.10.2017 r. i zatwierdzonych uchwałą rady gminy.
18. Ustawa przewiduje rozpatrywanie wniosków w okresie do 31.12.2017 r. przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (co może spowodować wpłynięcie do KZGW ponad 1000 wniosków o zatwierdzenie taryf), a następnie przekazanie tych wniosków do regionalnych zarządów gospodarki wodnej (które nie są do tego przygotowane).
19. Podsumowując: 6-miesięczne *vacatio legis* było stanowczo dobrym pomysłem, likwidowało bowiem większość powyższych wątpliwości. Jak rozumiem, likwidacji *vacatio legis* przyświecał lęk, że przedsiębiorstwa, w obawie o kształt nowych przepisów i skutki wejścia w życie słynnego art. 558 nowego Prawa wodnego, dokonają „skoku na kasę” i szybko uchwalą znaczne podwyżki cen i stawek opłat... Brak *vacatio legis* ma zapobiec domniemanym niecznym planom przedsiębiorstw. A jak będzie w praktyce? Jedno jest pewne: firmy doradcze zacierają ręce. W tym kontekście, największy problem będą miały małe przedsiębiorstwa, których nie stać na kancelarie prawne. Należy w związku z tym spodziewać się wysypu postępowań sądowych – zawsze tak jest, gdy przepisy są niejednoznaczne. I jak to u nas zwykle bywa, orzecznictwo będzie zróżnicowane i niejednoznaczne. Ot, życie.

Grzegorz Gałabuda

Otwock, 24.10.2017

Wpływ nowelizacji ustawy Prawo wodne na rodzaje taryfowych grup odbiorców usług przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych

Nowe Prawo wodne, przyjęte przez Sejm 20 lipca 2017 r. i opublikowane w Dzienniku Ustaw z 23 sierpnia 2017 r. pod poz. 1566, wprowadza do „obrotu prawnego” wiele nowych rozwiązań i postanowień. Jakkolwiek, zgodnie z art. 8 tej ustawy: *przepisów ustawy nie stosuje się do usług wodnych w zakresie magazynowania, uzdatniania lub dystrybucji wód powierzchniowych i wód podziemnych oraz odbioru ścieków, objętych przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków*, to w rzeczywistości działalność przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych jest poruszana w nowej ustawie nader często.

Przykładem tego są postanowienia art. 274 Prawa wodnego, który określa górne jednostkowe stawki opłat za usługi wodne (które zastępują opłaty za korzystanie ze środowiska). W punkcie 2, 3 oraz 4 tego artykułu odnajdujemy np. wysokość opłat za pobór wód w formie opłaty zmiennej, zróżnicowaną zależnie od celów, na jaki wykorzystywana jest woda. Co istotne, ustawa wyszczególnia w sumie 40 (słownie: czterdzieści) takich celów. Aktualnie, sam fakt zdefiniowania celów nie powoduje bezpośrednio konsekwencji w postaci wyszczególniania odrębnych taryfowych grup odbiorców – przynajmniej tak długo, jak długo stawki opłaty za usługi wodne pozostaną jednakowe dla wszystkich sposobów wykorzystania wody. Jednak w dniu, w którym te opłaty się różnicują...

Zagadnienie to było już przedmiotem dyskusji między Izbą Gospodarczą Wodociągi Polskie a Ministerstwem Środowiska. W dniu 10.03.2017 r., w odpowiedzi na pismo p. Prezes D. Jakuty z dnia 24.11.2016 r., Podsekretarz Stanu M. Gajda informuje:

*„W procesie określania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków odbiorcy usług przyporządkowani są do taryfowych grup odbiorców usług. Taryfowe grupy odbiorców usług (...) wyodrębnia się na podstawie charakterystyki zużycia wody lub odprowadzonych ścieków, warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a także na podstawie sposobu rozliczeń za świadczone usługi. **W związku z powyższym wydaje się zasadne rozważenie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne możliwości wyodrębnienia taryfowych grup odbiorców usług w szczególności na podstawie rodzajów prowadzonej przez odbiorcę usług działalności i celu na jaki zostanie wykorzystana pobrana woda, zgodnie z podziałem określonym w przepisach art. 273 (wg numeracji w projekcie ustawy – przyp. autora) pkt 2 i 3 nowej ustawy Prawo wodne.**”*

Powyższe oznacza, że w najgorszym przypadku, gdy opłaty za usługi wodne zostaną faktycznie zróżnicowane co do ich wysokości, skutkować to będzie koniecznością wydzielenia nawet 40 nowych taryfowych grup odbiorców usług. A należy zauważyć, że ten podział nie uwzględnia innych sposobów podziału odbiorców stosowanych w danym przedsiębiorstwie. Dodatkowe zastosowanie innych charakterystyk (np. różnych okresów rozliczeniowych) spowoduje multiplikację – geometryczny przyrost – ilości grup taryfowych.

Dodatkowo, jeżeli przepis ten przeanalizujemy łącznie z regulacją zawartą w art. 272 ust. 13 nowej ustawy (*jeżeli podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne pobiera wody podziemne lub wody powierzchniowe do różnych celów lub potrzeb, jest obowiązany zapewnić odrębny pomiar ilości wody pobieranej do tych celów lub potrzeb*), to pojawia się przeświadczenie, że docelowo przedsiębiorstwo wod-kan zobowiązane będzie do samodzielnego (i na własny koszt) wyposażenia swoich odbiorców usług w podliczniki służące do pomiaru ilości wody zużytej na poszczególne cele. W tym samym piśmie p. M. Gajda przyznaje, że przedsiębiorstwa wod-kan nie posiadają obecnie narzędzi (administracyjnych lub innych), aby wyegzekwować od swoich odbiorców informację o sposobach zużycia wody, a tym bardziej o ilości tej wody.

Tabela: przykładowa struktura grup odbiorców uwzględniająca nowe Prawo wodne (bez uwzględniania innych charakterystyk, wyłącznie na podstawie nowych przepisów).

WODA

Możliwe taryfowe grupy odbiorców usług.

Lp.	Symbol	Określenie taryfowej grupy odbiorców
1	-	Zużycie wody do celów zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi
2	-	Zużycie wody do celów produkcji artykułów spożywczych;
3	-	Zużycie wody do celów produkcji napojów;
4	-	Zużycie wody do celów produkcji wyrobów tekstylnych;
5	-	Zużycie wody do celów produkcji odzieży;
6	-	Zużycie wody do celów produkcji skór i wyrobów ze skór wyprawionych;
7	-	Zużycie wody do celów produkcji wyrobów z drewna oraz korka, z wyłączeniem mebli, oraz do celów produkcji wyrobów ze słomy i materiałów używanych do wyplatania;
8	-	Zużycie wody do celów produkcji papieru i wyrobów z papieru;
9	-	Zużycie wody do celów wytwarzania i przetwarzania koksu i produktów rafinacji ropy naftowej;
10	-	Zużycie wody do celów produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych;
11	-	Zużycie wody do celów produkcji podstawowych substancji farmaceutycznych oraz leków i pozostałych wyrobów farmaceutycznych;
12	-	Zużycie wody do celów produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych;
13	-	Zużycie wody do celów produkcji wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych;
14	-	Zużycie wody do celów produkcji metali;
15	-	Zużycie wody do celów produkcji metalowych wyrobów gotowych, z wyłączeniem maszyn i urządzeń;
16	-	Zużycie wody do celów produkcji komputerów oraz wyrobów elektronicznych i optycznych;
17	-	Zużycie wody do celów produkcji urządzeń elektrycznych;
18	-	Zużycie wody do celów produkcji innych maszyn i urządzeń;

19	-	Zużycie wody do celów produkcji pojazdów samochodowych oraz przyczep i naczep, z wyłączeniem motocykli;
20	-	Zużycie wody do celów produkcji innego sprzętu transportowego;
21	-	Zużycie wody do celów produkcji mebli;
22	-	Zużycie wody do celów produkcji wyrobów tytoniowych, poligrafii i reprodukcji zapisanych nośników informacji, produkcji innych wyrobów, naprawy, konserwacji i instalowania maszyn i urządzeń;
23	-	Zużycie wody do celów wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną, gaz, parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych;
24	-	Zużycie wody do celów działalności związanej ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów oraz do celu odzysku surowców;
25	-	Zużycie wody do celów robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków;
26	-	Zużycie wody do celów robót związanych z budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej;
27	-	Zużycie wody do celów robót budowlanych specjalistycznych;
28	-	Zużycie wody do celów handlu hurtowego i detalicznego, naprawy pojazdów samochodowych, włączając motocykle;
29	-	Zużycie wody do celów administracji publicznej i obrony narodowej, obowiązkowego zabezpieczenia społecznego;
30	-	Zużycie wody do celów opieki zdrowotnej i pomocy społecznej;
31	-	Zużycie wody do innych celów niż wymienione w pozostałych grupach;
32	-	Zużycie wody do celów rolniczych na potrzeby zaopatrzenia w wodę ludzi i zwierząt gospodarskich, w zakresie niebędącym zwykłym korzystaniem z wód

Uwaga 1.: dodatkowe zastosowanie innych charakterystyk (np. różnych okresów rozliczeniowych) spowoduje multiplikację – geometryczny przyrost – ilości grup taryfowych.

Uwaga 2.: zużycie wody na cele bytowe w zakładach produkcyjnych i usługowych nie musi być wyodrębnione; traktujemy je sumarycznie z zużyciem technologicznym (jako towarzyszące działalności podstawowej zakładu i nie stanowiące zużycia wody na cele spożycia przez ludzi w rozumieniu ustawy o zbiorowym..).

Uwaga 3.: w powyższym zestawieniu nie uwzględniono następujących rodzajów zużycia wody, jako prawdopodobnie nie występujących na terenie działania przeciętnego przedsiębiorstwa:

- wydobywania węgla kamiennego i węgla brunatnego (lignitu);
- pozostałego górnictwa i wydobywania;
- wytwarzania i przetwarzania koksu i produktów rafinacji ropy naftowej;
- poboru, uzdatniania i dostarczania wody lub odprowadzania i oczyszczania ścieków, czyli tzw. zużycie technologiczne związane ze zbiorowym zaopatrzeniem, jeżeli występuje u odbiorców usług Spółki, np. hurtowych;

- do celów zapewnienia funkcjonowania systemów chłodzenia elektrowni i elektrociepłowni, jeżeli woda pochodzi z sieci zbiorowego zaopatrzenia w wodę.

Pocieszenia nie stanowi fakt, że istotność ekonomiczna większości ww. grup odbiorców będzie bardzo niska. Tym gorzej dla przedsiębiorstw: im mniejsza będzie w danej grupie występowała sprzedaż (m^3), tym mniejsze znaczenie ekonomiczne będzie miała dana grupa, ale dodatkowo tym bardziej ona wrażliwa na zmianę wskaźników alokacji w innych grupach.

Na koniec warto zauważyć, że jakkolwiek powyższe rozważania dotyczą wyłącznie sposobów wykorzystania wody oraz wynikających z tego implikacjach dla taryfowych grup odbiorców wody, to podobne zagadnienie – choć w mniejszej skali, bo zaledwie 9 grup – dotyczy także zróżnicowania grup dostawców ścieków, zależnie od zawartości zanieczyszczeń w dostarczanych ściekach oraz ich temperatury. Tutaj skala problemów, zważywszy liczbę potencjalnych grup odbiorców, będzie jednak mniejsza.